

Barcode - 9999990836876

Title - Duana dushamane jatako ! fitari fatavane fatako. aetale aealji dhanaji....

Subject -

Author -

Language - gujarati

Pages - 71

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૫૮૭

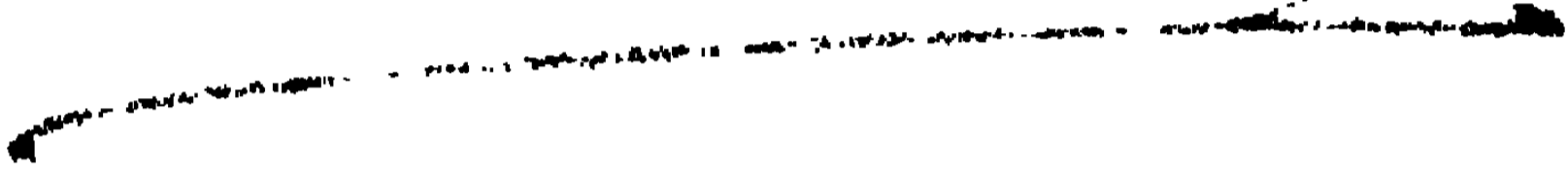
વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કુમાર પ્રજ્ઞા ૪૨૬૧

વિષય ૫૭૨૩:૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

૬૫૦૭

दुःखाना दुःशमनने अटके !

अने

द्विपुरी श्रुतवाने श्रुके !

अटके

अहलल धनल कापानां

प्राज्ञ पथ दर्पणनां आडमा लागतुं

अंन.

—:०:—

लपनार—E. J. वरतेल.

प्रत—१००० आवृति पहिली संवत १९७२.

—:०:—

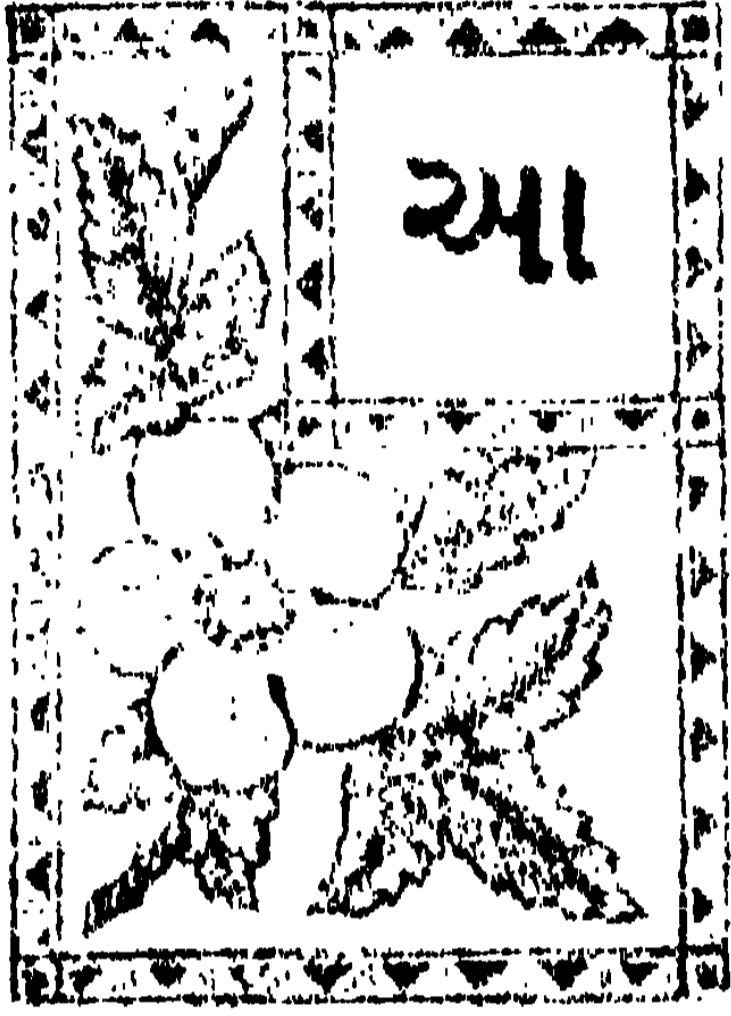
प्रगट कर्ता मुपतार नानल इट्याणु. (सतीथानी)

अडक जमातपाना पासे—मुंअध नं. ३

द्विमत यार आना.

दृणु प्रा. प्रेस, नं. ६ अनंतवाडी मुंअध, रतिलास हरणवने छाप्युं.

અંક-ઉદ્ગાર.

નાનકડા પુસ્તકને ખોળ પંથ દર્પણના
ખીળ સાત ભાગોના જવાબથી છુટું
પાડી અલાહિદો છપાવવાની અમારી
ઇચ્છાને મળતાપણું ખતાવી, માનવંતા
શેઠ લાલજીભાઈ દેવરાજે પોતાની
ઈસ્માઈલી દીન પ્રત્યેની ખાલીસ લાગણી પુરવાર કરી
છે; અને તેટલા માટે અમો મોસુફ શેઠનો ઉપકાર
જાહેર કરીયે છીએ. કારણ કે ઈસ્માઈલી શાસને જાળવી
રાખવાની એમની સિંધી પ્રેસની કેશોશો સાથે ઉદાર
વૃત્તિએ અમારી ખરી મગરૂરી છે; તેનાં ચાલુ મેનેજર
મીં વલીભાઈ નાનજીએ મોસુફ શેઠ લાલજીભાઈની
ઇચ્છાને અનુસરી ખોળ પંથ દર્પણના પહેલેથી સાત
ભાગનું ખંડન જે સરસ રીતે તૈયાર કર્યું છે, તેનીજ

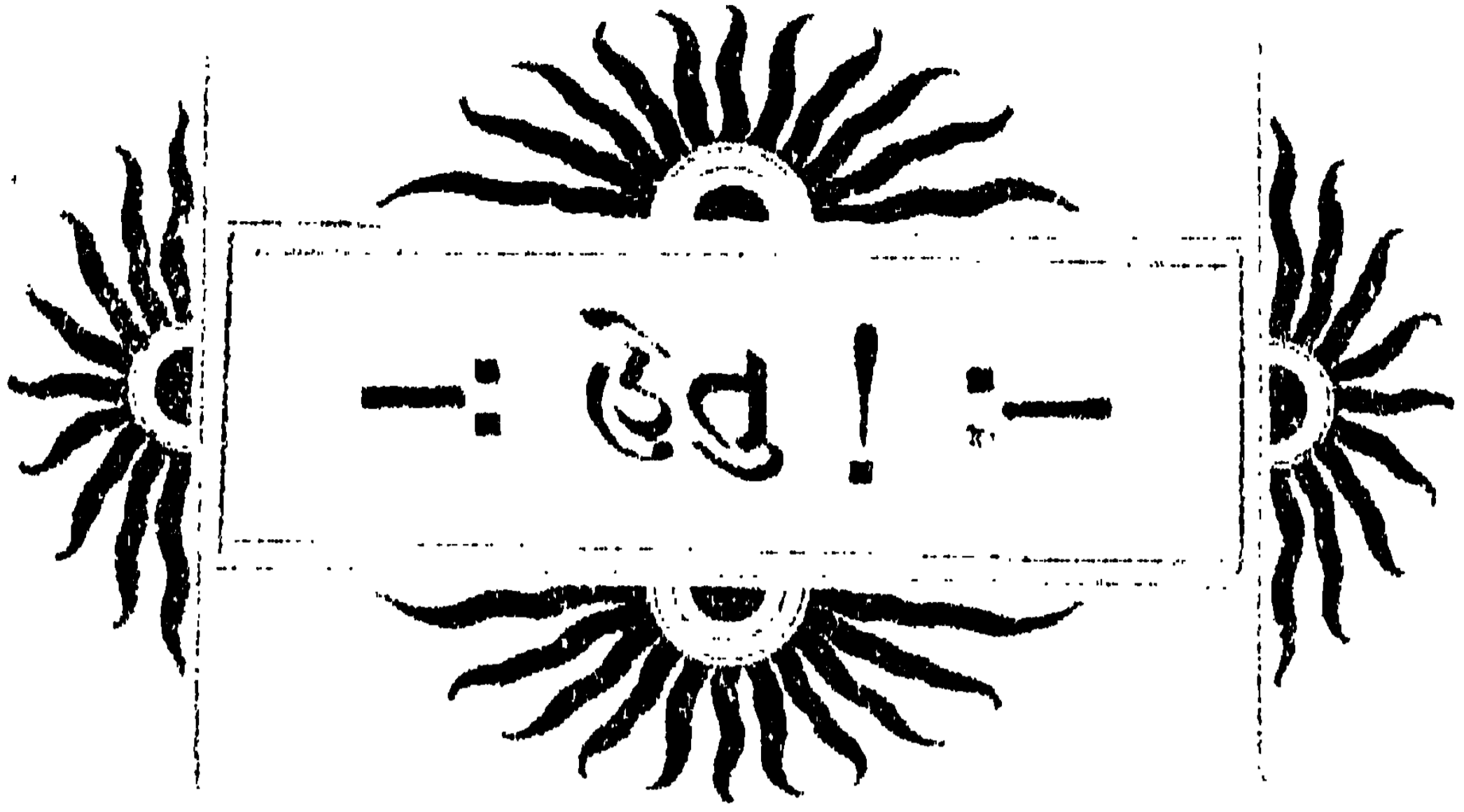
હુરોળમાં આ આઠમા ભાગનું ખંડન મીં વરતેજીએ તૈયાર કરેલું; પરંતુ આ ભાગમાં ધાર્મિક દોષાની હુદબહારની વિરુદ્ધતા તથા કૃતવાના ક્રીતુરની બાબતોના જવાબો માટેની વધુ વિશાળતા, આ અલાહેદી સગવડથી કર્યા છતાં અમે દરેક ઇસ્માઈલી જવાબો સાથે મળતા રહી આનંદ માનીએ છીએ.

વળી આ પુસ્તક તૈયાર લખાએલું સાંભળી પોતાની ભલી ઉભરતી ભાવનાથી તેને પ્રગટ થયેલું જોવાની, ઉતાવળી ખાહેશ દેખાડનારા એક માનવંત ખાલિસ દિલના મિત્ર કે જેમને સાદા મિઝાઝનાં નિરાભિમાનપણા પ્રત્યે હું મારે અંતઃકરણને ઉદ્દગાર દરશાવું છું, અને ઉદારદિલથી ઉત્તેજન આપતાં તેમની ધાર્મિક વૃત્તિનાં વખાણ કરવા વાજબી ગણું છું.

લી. હું છું.

ભાવિક ઇસ્માઈલીઓનો સેવક,

મુખતાર નાનજી.

બુઝે કેબરો, બુઝે હવસો; બુઝે આઝ !
 દર મુખન ચુકતન બંયાયદ ચુપયાઝ !

* * * (મૈલાના રમ.)

અ

ફસોસ છે કે; છેલ્લા સૈકા પછી “બાબ
 કોમ” હિન્દની પ્રજામાં જે જાતનો હંચો
 દરજ્જો કીર્તિ અને માન ભોગવે છે, તે જે
 મહાન આશિરવાદનાં પ્રતાપે છે, તેમનાંજ
 ખાનદાનની ઇઝત ધારમીક અને દુન્યવી હિસાબે
 આજે કુલ્લે હિન્દનાં લોકો (પોતે મેળવેલા લાભથી) પણ સમજે છે;
 તે ઇઝત અદલ બ્રિટીશ ગવ્હરમેંટનાં ચાલુ મહાન પ્રસંગેજાહેરમાં

આવી છે, એવા અમારા શિરતાજ, રહેબર અને હાજર ધમામ
 મનાતા નામદાર હીઝ હાઈનેસ સર સુલતાન મહમદશા
 આગાખાન જી. સી. એસ. આઈ. એલ. એલ. ડી. અને એ ચીફ
 એફ બોમ્બે પ્રેસીડેન્સી અને હજરત મૈલા અલીની સીંધી
 નસલે હોવા છતાં; તેમનાથી જે કોઈ વિરુદ્ધ ભાવના ધરાવતા
 હોય તે માત્ર ગણ્યા ગાંધ્યા હાલ બહાર પડેલા ઇસ્નાઅશરી
 નામ ધારણ કરનારા ખોળાઓમાંનાં માત્ર અણુસમજ અને
 પુખ્ત અનુભવ નહીં ધરાવનારાઓ જ છે; તેઓનાં હૃદયની
 પરીક્ષા કર્યા વગર એઓની ધારમીક ભાવનાનાં જોખમે
 અમરેલીવાળા એકલ જીવન કાળા જે સાહસ ખેડે છે;
 તે તરફ અમેને ભરસો છે ત્યાંસુધી; ઇસ્નાઅશરી મઝહબનાં
 આલેમો, મુસ્લાં અને સમજી વિદ્વાનો પણ અણુગમો બતાવે છે;
 અને એવડક રીતે જે વિરોધી ભાવથી પુસ્તકો છપાવે છે, તે
 તરફ જેટલા આંખ વિચામણુ થાય છે, તે ઇસ્નાઅશરી મઝહબ
 ધારણ કરનારા ખોળા આગેવાનોની તથા આલેમો તથા મુસ્લાં-
 ઓની નખળાઈ દેખાડે છે. અને જે નામદાર આગાખાનનાં
 મુરીદોમાંથી કોઈપણ જ્ઞાતની મચક આપવાની દરકાર દેખાડ-

વાની કોતાહી કરવામાં આવતી હોય, તો તેનો અર્થ “અજ્ઞાનતા” અને “અધઃશ્રવા” કરનારાઓ પોતાનીજ મોહાંધતામાં અજ્ઞાનતા સામેલ કરે છે. કારણ કે, ધારમીક લાગણી-માં સતપંથ પ્રત્યેની તિવ્રતા તેના ખરાપણના લીધે હંચો દરજ્જે ધરાવે છે, પરંતુ વહેવારીક દ્રષ્ટિથી જોઈને કોમની એકત્ર કોન્કરન્સની જે અગત્યતા ઉપર ભાર મુકે છે, તેઓને આવાં મીઠા કાપા જેવાના બેધડક અને ઉદ્ધત લખાણોવાળા પુસ્તકો યુવાન ઉમરની પ્રજ્ઞના રોહનાં કારણે, ખીજાં વધુ પચાસ વરસ પાછળ લક્ષવનારી ગણતરી કરવા કારણ આપે છે.

ઇસ્લામશરી મઝહબ ધારણ કરનારાઓ જોટી યુક્તિ તરીકે “આપદાદાનાં પાળતા આવેલા ધરમ” તરીકે પ્રગટ કરવાની પદ્ધતિ ધારણ કરે છે, તે તવારીખોને અને જ્ઞાહેર રેકૉર્ડને જોટો દરાવવાની વૃથા કોશેશ કરવા જેવું છે પરંતુ તેને બદલે ચાલુ ન્યાયા ક્રીટીશ સરકારનાં અમલમાં ધારમીક છુટનો લાભ “પસંદ આવેલા ધરમ” તરીકે જોળખાવે તો કોઈ જ્ઞતની મુશકેલી નથી. કારણ કે, માનવું એ પોતાનીજ મુનસરીનો વિષય છે. આવી જોટી પદ્ધતિથી ઘણા કાર્ટે અહેલા કેસમાં ઇન્સાફ આપનારા-

એને ધુચવણમાં નાખવાતું પાપ તેઓ કરે છે એટલુંજ નહીં; પરંતુ પોતે જે મઝહ્ય અપ્તીયાર કરે છે, તેનાં એતેકાદનાં પાયામાં અણુધારે ખોટાં નાખી દેવાય છે; એ સમજતા નથી, અને તે જે મઝહ્ય પોતે સાચો માને છે, તેનો પાયો ખોટાં ઉપર માંડવાની શરૂઆત કરે છે તે સમજતા નથી.

આવી હાલતમાં ખોજઓ ઇસ્નાઅશરી હતા, એમ કહેનારા પોતાના બેધડકપણથી જેની હીમાયત કરે છે, તેનાજ વિશ્લ સામેત કરે છે. અને આવો ઇતિહાસીક ગુનાહ, ધરમના બહાને કરતાં કરતાં, ધારમીક બંદગી ઉપર પોતાનું ડહાપણ ડોળનારી અસહ્ય બાબતો માટે મીં કાબાએ કરેલી હીંમત મુરદાર છે; અને ચુપકાદી પકડી બેઠેલા ઇસ્માઇલીઓની લાગણી ઉશ્કેરવા જેવું અપકૃત્ય છે; તેને કોઈપણ જાતની અટકાયત કરવાની ઇસ્નાઅશરી આગેવાનો જેટલી હીલ કરશે, તેટલી તુકસાનકારક મનાવી જીવે.

મીં કાબા ખરાબ અને ખોટું છાપે છે; એમ કહેવા કરતાં તે જે મઝહ્યની ફેવર કરે છે તેની અથવા તેને પાળનારા-એને વધુ જવાબદારીમાં સંડોવે છે; એમ કહેવું વાજબી

માનીએ છીએ. એટલા માટે જે ઇસ્નાઅશરી મઝહબને પસંદ કરનારા આગેવાનોએ પોતાની તેવી સ્થિતિમાંથી મોકળા રહેવાને ખાતર મીં કાખાને વગર સનદનાં તથા ફસાદ ખરપા કરાવનારા લખાણોથી રોકવો જોઈએ. અમે મીં કાખાનાં જુદાણાં ભરયાં અને કમહેસીયત ભરયા લખાણોનો જવાબ લખીને વજુહભરી રીતે દેખાડીએ છીએ કે, તે ઉપર અમલ થયેથી ઇસ્માઇલીયો, કે જેઓ જુદા જુદા જવાબો લખ્યા કાશેશો કરે છે, તેઓ પોતાને ઇનસાફ મળ્યો સમજી પોતાની સહનશક્તિને કેળવે.

મીં કાખાને આ ખોળપંથ દર્પણનાં આદમા ભાગનો જવાબજ માત્ર મારે ફાળે આવ્યો છે, જેનાં ખીજ જવાબો કેટલા લખનારાઓ તરફથી બહાર આવનાર છે અથવા મીં કાખાએ પોતાની અજ્ઞાનતાથી ઇસ્માઇલીયોના અંતઃકરણમાં કેટલીબધી લાગણી ઉશકેરી છે, કે, જે દરેકનાં એકથી વધારે જવાબો બહાર આવવા વગર શાંત પડનાર નથી. તે જ્યારે વિચારું છું, ત્યારે મને મી. કાખા પ્રત્યે તિરસ્કાર ઉત્પન્ન એટલા માટે કરે છે, કે ઇસ્નાઅશરી મઝહબ કે જેને પોતાનીજ સમજથી

સાચો માની નેકી કરનારાઓને પણ, વગોવવાનું સાહસ પાછું
 વાળી જોયા વગર ખેડે છે; અને મી. કાપ્પાની ઉછાંછળી
 તખ્તીયતનું વધુપણું અમારા નાં આગાખાન સાહેબ માટે
 કુદરનો ફતવો આપનાર અને મેળવનારા આસામીઓનું પોકળ
 ફેડનારા મીં વકીલ પત્રનાં એડીટરનાં યાદગાર લખાણો પછી
 દખાઈ ગયેલી બાબતને ખોતાની નાદાનીયતથી પ્રસિદ્ધ કરવા અને
 સહરાવવાથી દેખાઈ આવે છે; તે જોતાં ચીનમાં અસલ
 બાદશાહોનાં જાપતાનો કાયદાને અમલમાં મુકનારાઓને યાદ કરવા
 મિસાલ છે. કારણ કે તે વખતે બાદશાહની મંજૂરી વગર પુસ્તક
 છપાવનાર લેખકને જાનથી મારી નાખવામાં આવતો હતો.
 પરંતુ આજના ઝળકતા ન્યાયી બ્રિટીશ અમલમાં મી. કાપ્પા
 નાં આગાખાન માટે વિરોધ લખી તેનો જે ગેર લાભ લીધે છે,
 તે નાં આગાખાન જે બ્રિટીશ ગવર્નમેંટને વફાદાર હોવાથી,
 તેમની વફાદારીની શાન વિરૂધ્ધ રાજદારી એવફાઈની લાગણી
 બતાવે છે, એમ અમો સમજીએ છીએ.

છેવટે મી. કાપ્પાને ઇસ્નાઅશરી મઝલમ ને પસંદ કરનારા
 દરેક કરતાં હું વધુ ઓળખવાનો મારો દાવો સહરાવાત ભરેલો

નથી કરતો. કારણ કે હું ઇસ્નાઅશરી મઝહબ પાળનારાઓમાંનો
 જ્યારે એક હતો, ત્યારે જાહેર ધારમીક મેળાવડાઓમાં બોલનાર
 તરીકે મારી ને એમની મુલાકાતો થયા અગાઉ પણ અરસ
 પરસ સખંધ હતો. અને જ્યારે આજથી પંદર વરસ ઉપર હું
 મુખ્યમાં “ગુલશન” નામનાં એક માસિકમાં અધિપતી તરીકે હું
 વખત માટે બહાર આવ્યો હતો, ત્યારે મી. કાયા સાદા લેખ પ્રગટ
 આણવા જે લેખીત આજેઝી કરતો, તે હજુ પણ મારી જુની
 અને ખોરવાઈ ગયેલી વખારમાંથી પણ મળી આવશે. અને
 તે વખતે તેનાં અભરા લખાણોને ઉત્તેજન ખાતર સુધારી
 પ્રગટ કરવાની મારી લાગણી બતાવી હતી, ત્યારે આજે તેનાંજ
 ઉદ્ધત લખાણો ને અટકાવવાની કોશિશની જાહેર સમજુ વર્ગ
 કદર કરશે. હું આમ લખી કોઈ જાતની મારી હુશીયારી
 બતાવતો નથી, પણ એટલુંજ બતાવવા માગું છું કે, મી. કાયા વગર
 લગામના અચ્ચરની માફક અરબસ્તાનના રેતાળ રણમાં જેમ
 કાવ્યું તેમ બેધડક રીતે દોડતા ફરે છે, તે તરફ આનંદ માની
 જોનારાઓ તેવે ખરાબે ન ચડે તેને દાખલો મળવા એક
 આખા જગ્યામાં જોતા ઉભેલાની ફરજ માફક ખરુંજ કહેવાની
 તક લઉં છું.

એજ રીતે પોતાની નખખાધથી જેઓ મારા વિશે પણ ધસ્માધલી થવા માટે વિશ્વાસ ન લાવતા હોય, અને તેથી તેઓ ખરું ખોટું જાણવાની ઇચ્છા રાખનારાઓ અટકતા હોય, તેને કારણરૂપ ન થવા આડકતરું કારણ આપું છું.

કેટલાક ઇસ્નાઅશરીયો મારી જુની ભાવનાની યાદ મારી કવિતા મારફત આપતા હશે, તેઓને મારા ધસ્માધલી તરીકેના વિચારો કેવા મફત દરજ્જાનાં છે; તે જાણવાને પણ મારો આ જવાબ કામે લાગશે. પરંતુ મારા પ્રત્યે સારી ભાવનાથી જોનારાઓની નજરમાં; મારું ધસ્માધલી થવું ગેરઘનસાફ કરનારું અથવા મારા અંગત વિચારો માટે, પોતાની ભાવના કામે લગાડતા હશે; તેમને આ મી. કાપ્પાનાં ઉદ્ધત લખાણનો કડક પણ ખરો જવાબ વાંચવા ભલામણ કરતાં, તેમાં માત્ર કાપ્પા પ્રત્યે ઉભરેલી તેવી લાગણી યાદ કરવા અરજ કરી; મારી માગી લેવા પ્રેરાઉં છું. કારણ—કે બીજા કોઇપણ ઇસ્નાઅશરી મતને પસંદ કરનારાઓને મી. કાપ્પા જેવા માનતો નથી.

મી. કાપ્પા તમોને તદ્દન અજાણ્ય લાગશે, કે તમોએ સતપંથના નામે જે શોધખોળ કરી છે, તે ભલે તમે પૂર્ણ

માનતા હો. વધુનો અવકાશ ન માનતો હો, તો પણ આટલું
 જ્યાંસુધી સિદ્ધ નહીં કરો કે નાં આગાખાન આલેનખી અને
 ઓલાદે અલી તરીકે પ્રસિદ્ધ હોય હાજર ઇમામ છે. ત્યાં સુધી
 તમારા બધા સિક્કાંતો રોજે હશરમાં એહલેએતની મોહુખત
 રાખનારાઓનાં અજાનોના લીખટમાં દરજ થએલા જોય
 શરમીંદગી પેદા કરશે. ! ! !

(વરતેજ.)

દુર્યાના દુશમનને ઝટકે !

(ખોળા પંથ દર્પણ-ભાગ આઠમાનું ખંડન.)

(લખનાર-વરતેજ.)

[પ્રકરણ પહેલું.]

અલેક, લામ, મીમ-ઝલેકલ કિતાબો આરએબરી
હોદલ લીલ મુતકીન.

અર્થ-(અ-લ-મ) આ મુળા અક્ષરોનો અર્થ પ્રુદા
અને તેના પેગમખર શીવાય કોઈ જાણતું નથી.

(ઇસકાની.)

“ દુર્યાને શરીફ ખામી વગરનું છે, અને તે પરહેઝગારોને
હિદાયત કરે છે, ” આયાત ૧) લી સુરેખકર.

અ લ્લાહ પાકનાં ઉપરનાં વચનો કુરઆને શરીફમાંશર-
 આતની સુચનાં તરીકે ફરમાન થએલાં છે, અને
 તે ઉપરથી એજ સિદ્ધાંત ઉપર અવાય છે કે;
 કુરઆને શરીફનાં ફરમાનો પરહેઝગારો માટે
 અમલમાં મુકવા જોટલાં સરસ છે, તેટલાં નહીં પરહેઝગારો
 માટે તે નથી. કારણ કે પરહેઝગાર એટલે વિશ્વાસથી
 ઇસલામ ધર્મમાં વાંકુંચુકું નહીં ગોતનાર તથા પોતાની
 ખુદ્દિના ભોગે આડે રસ્તે નહિં જનાર હોય, અને આ આયાતની
 ખુદ્દી મતલબ એમ વધુ સિદ્ધ કરે છે કે, જેઓ ડહાપણ
 ડોહ્યાઓ હોય, તેઓ કુરઆનમાં ફરમાવ્યા પ્રમાણે નહીં,
 પરંતુ પોતાને ગમતું બોલી તે કુરઆન પ્રમાણે છે, એમ
 કહેનારાઓ પ્રાચીન અને અર્વાચીન વખતમાં હોવાની ગણતરી
 ખતાવે છે! અફસોસ તેવા એક મી. એદલજી ધનજી કાખા
 માટે, કે જે છેલાં બે પાંચ વરસ થયાં થેલી સાસરે ન જાય
 અને ડાહીને શીખામણુ દીએ તેમ અમારા સાંભળવા
 મુજબ ગુજરાનનાં સાધન તરીકે પોતાની બેહુદી વિદ્ધતાને

બહાને તેના મરહુમ વડીલોનાં રૂહને આઝાબ પહોંચે તેવું ;
 ખોળ શીયા ઇમામી ઇસમાઈલી ધર્મ વિશે લખી અશનાસરી
 પંથમાં ભળેલી ખોળ જમાત તરફથી ઘણી થઇને ચોપડીઓ
 ફાવે તેમ ભુસી મારી છપાવે છે !

ઇસ્નાશરી મઝહબનાં મુઝતહેદો, આલીમો અને મોલવીઓ
 જે અરબસ્તાન જેવા દુર દેશમાં છે, તથા પંજાબ તરફ લાહોર,
 લખનૌમાં હોઇ ગુજરાતી નહીં જાણનારાઓ છે; તેઓ પણ
 લખતાં ખુદાનો ખોદ ખાય, તેમ લખાણો ખેખોદ રીતે
 મી. કાબા ગુજરાતી લખી વાંચી જાણનારા અને ઇસલામ,
 દુરઆન વગેરેથી અજાણ હોઇ પરદેશી ભોળી આસ્થા ધરાવ-
 નારાઓ માટે જે જાતનાં ધાર્મિક વાંચન ચિતરે છે, તે જોતાં
 ઇસ્નાશરી મઝહબનાં હિમાયતી આલેમો કેવી સ્થિતિમાં છે
 તે દેખાઈ આવે છે. મી. કાબાની અગાઉ, હાજી નાજીના
 ભેગા તખલુસથી ઇસ્નાશરી મઝહબની પેરવી ખોળ ઇસમા-
 ઇલી જમાતના મેખ્યરોને બતાવનારામાંના એક હતા. પરતું
 અમે અજબ થઇએ છીએ, કે મી. કાબા જેની જાહેર જાહગી

અગાઉનો વખત અમરેલીમાં ઢેડા લોકોની નીશાળ * માં હિન્દુ માસ્તરોના આભડ છેડના લીધે શિક્ષક તરીકે કામ કરતા હતા. તેવુંજ કામ તે પછી જાણે પોતાના હમ મઝહબી ભાઈઓ માટે બગવતા હોય, અને શીખવતા પણ હોય ; એમ એમના અતડા અને વગર સમજણ ભર્યા તથા ઈસલામ અને કુરઆન શરીફની હદ કુદાવી જનારા લખાણો ઉપરથી જોવાય છે ; મી. હાજી નાજીને મજેલી તાલીમના ભોગે આલીમ બનવાનો શોખ ઉભર્યો હતો, પરંતુ જાણે તેમના કરતાં વધુ દોઢ ડાહલા પણામાં ઉછરેલા મી. કાબા તો એમજ જાણુતા લાગે છે કે આખી દુનિયામાં આદમથી આજ સુધી તેમનાથી કોઈ ચડીયાતું હુશીઆર નથી; તેમના જેટલું કોઈ વિદ્વાન થયું નથી. જે મી. કાબા ભીમદડીના કુટુંબમાં અને અમરેલી ગામમાં ધનજીના ઘેર જન્મ લીધો ન હતે તો, અને ઢેડા લોકોને શિક્ષણ આપવાનું પ્રાક્રમ કરી વધુ જાણીતા થયા ન હતે તો, તૌરાત, જંબુર, ઇંજલ, અને કુરકાનની વાતો,

---

* મી. કાબા ગાયકવાડ તરફથી ઢેડા લોકોને ભણવાની સ્કુલમાં માસીક રૂ ૧૫) ના પગારે માસ્તર હતા.

ખોળા ધરનાશરીઓને બધાં ધર્મોનો સાર સમજાવત કોણ ?
 અને રૂગ, જુજર, શામ અને અથર્વ વેદ કે જેમના જ્ઞાનના
 ભંડોળ આગળ કુચ્છ વીસાતમાં નથી ; તે કહેતે કોણ ? આ
 હીસાએ જેમણે મી. કાપ્પાની શિક્ષણ નહીં જોય હોય,
 તેમને તો તે પહાડ જેવાજ લાગે, પરંતુ તેમની સાથે માથું
 કુટનારા તેમના હમ મહાજર્ણીઓ જેઓએ તેમના દીદાર જોયા
 છે, તે સહેલાઈથી સમજી શકે છે, કે તે બીચારાની સ્થિતિ
 દયા ખાવા જેવું છે, કારણ કે તેનું જુજરાન ઉપર કહ્યું તેમ હવે
 માત્ર ઇસમાઈલી ધર્મ વિરુદ્ધ લખા ચોપડી છપાવતાં, તે ખપવા ઉપર
 ટકેલું હોવું જોઈએ; અને તેથી જ્યાં ત્યાં આવત્યાં મારતાં મરતાં
 પીરાણાં પંથના સજ્જનદનશીન જનાખ સદુદીન સાહેબ જેવા આર્ય
 સમાજ ઉપર તલ પાપડ થઈ રહેલા હાથ લાગી ગયા. અને
 તેથી સતપંથના મુરદાર હિમાયતી તરીકે, કાંઈનું કાંઈ કરી
 નાંખવા માંડ્યું. આ મી. કાપ્પાને ઠીક સાધન હાથ લાગી ગયું છે.
 પણ જે સદુદીન સાહેબ કાપ્પાના કાવાદાવાથી કંટાળ્યા તો પછી
 શું હાથ કરવું તે પણ તેમણે ગોતી રાખ્યું હોય તો ઠીક,
 નહીંતો છેવટે કેટલાંક આર્ય સમાજીઓને તેમના જેવા ભાંગરો

વાટનારાઓનો ઓછો ખપ નથી. આટલા દિવસો પછી અમે કહીશું કે મી. કાપા જે બોલ પંથ દર્પણના (૮) માં ભાગનાં શરૂઆતમાં શીયા ઇમામી ઇસમાઈલી જમાતમાં જે દુઆ ભણવામાં આવે છે, તે સુકતે આપે છે અને પૈજ (૧૬) માં એ દુવા (પંદગી) વીશે ટીકા કરતાં કહે છે, તે વીશે સુનો ચરા કરીશું.

મી. કાપા જણાવે છે કે ;

“ ઉપરની દુવા કેટલાંક વર્ષો થયાં થોડા ઘણા
 “ આગાખાનના સુરીદા ભણતા જેવામાં આવે છે પાંચ
 “ પંદર લોકો સમજી, અથવા વગર સમજે એવી દુવા
 “ ખાનામાં કરતા હતા; પરંતુ મોટો ભાગ નીમાજ
 “ ભણતો હતો. અને દુવા પડનારની કાંઈ પણ પરવા
 “ કરતો નહીં.”

“ અલ્લા લાઅનતુલ્લાહે અલ્લ કાઝેખીન. ”

અર્થ—અલ્લાહ લાનત કરે છે ખોટું બોલનાર ઉપર.
 ઉપરનો કાપાનો પેરેઆફ એટલો બધો સરહાધાત ભરેલો છે,

તે એટલા ઉપથીજ સિદ્ધ થાય છે, કે લગભગ ૧૫ વરસ
 અગાડિના હૈયાત ખોળનું નામ ધરાવનાર કોષપણુ શખ્સ કેહેશે
 કે મી. કાપ્પા કેટલા બધા જુદા છે! હાંક સલેમાન ગાટલું
 કોણુ પુછે છે; આપણે જે છાપ્યું તે સાચું કેહેનારા ઇસ્નાશરી
 ખોળઓ તૈયાર છે; પરંતુ મી. કાપ્પા, ઉપરનો ફકરો તમારા
 પીતાજી હૈયાત હોય તો તેને અથવા, તેટલી ઉમરના કોષ ખીજ
 ઇસ્નાશરીને પુછશે, અને જે તે ખુદ અને તેના રસુલથી
 ખીનાર હશે તો, ખચ્ચીત તમારો કાન પકડશે કે, મીયાં તમેને
 મુંબધનું જમાતખાનું અને બંદગી નશીબ થઇ લાગતી નથી.
 અરે! ભાઈ તમેને (૧૦) વરસ અગાડિ પણુ કચ્છ, કાઠોયાવાડનું કોષ
 ગામડું કે જ્યાં જે પાંચજ ખોળ રહેતા હોય, તેપણુ જેવાનું
 મળ્યું નથી; નહીં તો આમ લખતે નહીં. ખેર હવે એ તમેને
 નશીબ થવાનું નથી લાગતું; અને તમારા ભડકેલા ભેજમાં
 ઇસમાઇલી જમાતનાં ધર્મ ઉપર અભાવ ઉભર્યો હોવાથી ગમતું
 પણુ નહીં હોય; તોપણુ અમેને તમારા આ વગર અતુભવનાં
 ફકરાથી કેહેવાની ફરજ થઇ પડી છે, કે ઇસમાઇલી જમાતમાં
 એ દુવા તમારી યુનીઆદ, અગાડિ, અરે! તમારી સાત પેઢીની

યુનીઆદ અગાઉનાં વરસોથી એટલે જ્યારથી તમારા પાંચસો
 વરસ ઉપરનાં બપાવા જેમણે પીર સદરદીનના બોધથી મૂર્તિપૂજન
 તથા અને હકીકતી ઇસ્લામ એટલે હાલના નામદાર આગાખાન-
 ના તે વખતના વડવા શ્રી ઇસ્લામશાહને નકલંકી મૈલા-
 અલીના તુર તરીકે પ્રગટ દશમો અવતાર માનવા શીખ્યા;
 તે વખતથી કોઇપણ જાતના ભિન્નભાવ વગર પઢાય છે. અત્યારે
 કહી તમારા જેવા બેવકા અને ખોજના નામને (કે જે નામ
 તમારા આગલા બપાવાને ઘણુંજ પ્રિય હોવું જોઈએ) ન
 છાજતી રીતે વર્તનારને હાલ થોડા મુશીબો ભણુતા દેખાતા
 હોય તો તેમાં તમારી અદેખી અને ટુંક દ્રષ્ટીમાં વસેલી
 ઐબનુંજ કારણ છે. અથવા અનુભવના ચસ્મા વગર ઝાંખ પડી
 ગએલી લાગતી હોય; પરંતુ હાલની પણ સ્થિતિ તરફ જોતાંતો મોટી
 જમાત ઇસમાઇલી કહેવાય છે. થોડાની ગણતરી તમેનેજ ખોટા
 પાડે છે. વળી તમે લખોછો કે પાંચ પંદર લોકો સમજીને
 અથવા વગર સમજે એવી દુવા ખાનામાં કરતા હતા; તો, એ
 તમારો અનુભવ મને તો તમારા અસલ વતન અમરેલીનોજ
 લાગે છે. બાકી આ ઉપરથી તમેને મુબ્બ, સિંધ, કાઠીયાવાડ,

કચ્છ તથા દુર દેશાવરોની વસ્તી ખોળા કોમ માટે લખવાનો તમોને હક હોય તેમ દેખાતું નથી. અફસોસ છે! તમોએ ઉદ્ધતાધથી કરેલાં સાહસ કર્મનાં ગભરાટમાં જંગલોની મુસાફરી કરી, પણ, “(૬) વખત ચીનમાં જઈ આવેલ તેલના પીપ જેવા” કંઈ મેળવવાને બદલે ઉલટા વધુ ખોખરા થઈ ગએલા લાગે છે. હું પોતે તમારા આવા ધડા વગરના ફાંટાથી કાંઈપણ અજાણ થયો નથી, કારણ કે તમો અને હું ઘણાં વખત ભેટી પડ્યા છીએ; અને જ્યારે “હું પણ અધુરાપણાથી ઇસમાઇલી ધર્મ વિરુદ્ધ વિચાર ધરાવતો હતો; તે વખત કરતાં આજ કે જ્યારે અસલ જ્ઞાતમાઇઓમાં ગયો છું અને કહું છું કે,”

બચેત

હરકસીકુ દુર માંદજ અસ્લે ખીશ
ખાજ જુયદ રજગારે વસ્લે ખીશ.

(મૈલાના રમ)

અર્થ—જ્ઞાતમાંથી જે કોઈ જુદો પડે,
ભેટવા પાછો સમય શોધ્યા કરે.

એ મુજબ ઇસમાઇલી થતાં અસલ જાતભાઈઓમાં વસ-
વામાં હું મગરૂરી માતું છું. તે વખતે પણ તમારા દોઢ ડાહ્યા
સ્વભાવથી મને માત્ર એટલુંજ દેખાયું છે, કે તે દહાડે તમે
જ્યાં ત્યાં બક બક કરતા ને ઇસનાસરી સુસ્તભાઈઓનો
ખીજવાટ વહોરી લેતા, ત્યારે આજે તેવુંજ લખીને છપાવે છે
કે જેમા પણ ઇસનાસરીઓ પણ તમારાપર વગર સનદનું
લખવાથી ખીજવાતા હશે. ખેર તમોને તો “ પારકી લેખણ
પારકી શાહી ને ડાપણ ડાળે મારા કાખાભાઈ ” ની
માફક થઇ પડ્યું છે; એટલે હવે મારી ફરજ તરીકે તમે
ભાવતું લખી મારનારા કેટલા ઠીંગલાના છે, એટલુંજ
મારા ઇસમાઇલી ભાઈઓને જણાવવું બસ સમજ્યું છું. ને
આ જવાબ લખતાં પણ તમારે માટે મારાથી કાંઈ એવું
એવું લખાયા વગર રહી શકાતું નથી; અને એ બધાં પાપ
તમારી આગલી (જુની) મુઝાકાતોનાજ સમજવાં. નહિં તો
કાંઈ પંચાતી નહોતી. દુઆ માટે તમે “ વગર સમજે જે
લોકો ભણતા હતા ” તેમ લખ્યું છે; તે પણ અનુભવ વગર-
થીજ છે. કારણ કે, “ મોટો ભાગ નિમાઝ ભણતો હતો ”
એમ લખે છે; તેનો સમજીનેજ પડતા હશે, એમ માનતા

લાગે છે. મી. કાબા આ એક ધાર્મિક બંદગી વીશે લખવાનું છે; માટે તમારા માફક મારાથી જેમ તેમ લખી શકાશે નહીં. કારણ કે તે બંદગી હોવાથી મનુષ્યના હિલ ઉપર કે જે હિલ અર્શના કંગુરાનો દરજ્જો ધરાવે છે, જેમ કે—

ઐત.

દીલ બહસ્ત આવર કે હુજ્જે અકબરસ્ત
અઝ હઝાર કાઅબા યકહિલ બેહતરસ્ત
માલામા રમ.

આ રીતે દીલ ન દુખાવતું. અકબરી હુજ્જનો સવાબ ધરાવે ત્યારે મસજીદનીજ તાજમ ઉપર ભાર મુકનાર તમારા જેવા માટે નીચેનો શબ્દ સુધ કેકાણે લાવવા સરીખો માવું છું જે કદાચ તમારું કાળજી ઝાડ ઉપર લટકતું ન હોય તો તે એ છે કે—

શબ્દ.

અબલહાં તાઅજ મે મસજીદ મીકુનંદ
દર જકાયે એહલેહિલ જહમી કુનંદ
આં મિઝાઝ સ્ત ઇન હકીકત અયે ખરાંન
નીસ્ત જુજ , મસજીદ દરને સરખરાંન.

આ રીતે બંદગી વિષે સમજનાર ન સજનારની ટીકા તો દુઆ કરતાં નિમાઝ ભણનાર માટે વધુ લાગુ પડે છે. કારણ કે દુઆની ભાષા તો પઢનારને સમજાય તેવી છે; પરંતુ નિમાઝની ભાષા લોકોને માટે અરબી હોવાથી ઘણી મુજબનારી છે. તો પણ જે લોકો વગર સમજે ખુદાને ઝુકવાની ગણત્રીજ રાખનારા છે, તેને માટે હું બોલી શકું નહીં, પણ જ્યારે સમજવાની વાત તમો કરો છો ત્યારે અમૂખીલ માંઅરફ જે ઇસ્નાસરી અકાયદમાં ફુરુએદીન ની આઠમી કલમ છે તે મુજબ કહીશ કે નિમાઝ સમજીનેજ પડવી જોઈએ. જેથી પઢનારને તેનાં દરરોજના વહેવાર કાર્યમાં સિધે રસ્તે મક્કમ રાખે. પરંતુ મને ખાત્રી છે ત્યાં સુધી તો, તમો દુઆ તો પઢવા પસંદ કરો નહીં, પણ જે નિમાઝને પઢવાની તરફેણ કરો છો, તેપણ તમો અદા કરતા નથી એમ હું ઘણી સારી રીતે જાણું છું, અને તેનું કારણ એજ કે જે નિમાઝ સમજીને કે વગર સમજવે પણ પડતા હોત તો તમોને ખોટું બોલવાની અને ખોટું સમજાવવાની કે ખીજી વગર ઘડાની બાબતો હાથ ધરતાં આંચકો આવતે; પરંતુ તેમાં તમારો વાંક નથી. તમોને ગુજરાતના પણ વાંધા, ત્યાં તમોને નિમાઝ

પણ સુઝે ક્યાંથી ? આ સવાલ તમારા દિલને પુછીને તમેજ સમજશો. ફકરાનાં છેવટનાં વાક્યમાં તમે લોકોને ખાટું સમજાવવા તજવીજ કરો છો કે, દુવા પઠનારની કાંઈ પરવા કરતો નહીં મીં કાખા, આ તમારું વાક્ય મને દહેશત છે કે મુંબઈની તીનાસરી જમાતના આગેવાનોને માહું લગાડનારં એટલા માટે નીવડે, કે તેઓએ દુવા પઠનારની પરવા કરી છે કે નથી કરી, તે સારી રીતે જાણે છે. તમે તે વખતે અમરેલીના ઢેડા લોકોના છોકરાઓને ભણાવતા હતા; એટલે અનુભવ નહીં હોય. યાદ રાખજો કે, ક્યામતના દિવસે જ્યારે આ યુક તમારા ગળામાં નાંખવામાં આવશે, ત્યારે તેનો બોલો તમારા ખીજ પાપો કરતાં પણ વધી પડશે; કારણ કે તમેએ બંદગી માટે, વગર જાણે લખવાની કનિષ્ઠ દિમત કરી છે, તમે દુવાને હલકી સમજો છો અને નિમાઝ કે બંદગી ગણતા નથી, એજ તમારી નાદાની સાબીત કરે છે. નિમાજ એ ફારસી ઉચ્ચાર છે, પરતુ અરબી જખાનમાં અને પાક કુરઆને શરીફમાં સલાત એ અલફાઝ છે; તેનો ગુજરાતી તથા સિંધીમાં દુઆ અર્થ થાય છે, અને આ રીતે તમે દુવા વિષે નિંદા કરવી ઠીક સમજો છો, ત્યારે

નિમાઝનીજ નિંદા કરે છે એમ સમજાવે ; કારણ કે કુરઆને
 શરીફમાં ઇનસાન સિવાય પશુ પક્ષિઓની બંદગીને પણ સલાત-
 નાજ શબ્દોથી ગણી છે, કે જેનો અર્થ ગુજરાતીમાં દુવા થાય
 છે, અને આ રીતે પીર સદરદીન સાહેબે જ્યારે હિંદુસ્તાન-
 માંના ઇમાન લાવનારાઓને તેમને સમજાવ્યે એવી ભાષામાં
 નિમાઝ બતાવી અને તેજ ભાષામાં દુવા નામથી સંબોધ્યું તેમાં
 ભુલ ગોતનાર અથવા તેને નિમાઝ કરતાં હલકા દરગની
 ગણનાર પોતેજ હલકા અને અજ્ઞાન છે, એમજ સિદ્ધ કરે છે.
 પરંતુ કુરઆને શરીફમાં છે કે “યહદી મય્યાશાએ સેરાતલ
 મુસતકીમ” અર્થ “ખુદા જેને આહે તેનેજ સીધો રસતો દેખાડે
 છે” બીજે ઠેકાણે પણ કુરઆને શરીફમાં છે કે “ખતમલ્લાહે
 અલા કૌલુબેહિમ વઅલા સમઅેહિમ વઅલા અખસારેહિમ
 ગેશાવતુમ વલહુમ અઝાખુન અઝીમ” સાર એકે ખુદાએ
 જેઓના અંતઃકરણ ઉપર અને જેઓના કાન ઉપર મોહર
 મારી છે, અને જેઓની આંખ ઉપર પરદા છે, તેઓ બંદગી,
 નીમાઝ અને દુવાને સલાતના અર્થ સાથે સરખાં ગણવામાં દોષ
 માને છે અને મીં કાખા માટે અમો એથી કાંઈપણ

વધુ ગણતરી કરી શકતા નથી; અને આટલા ઉપરથી મીં કાખા
 સમજશે કે, બંદગી તરીકે ઇસમાઈલીઓ જે દુવા પડે છે,
 તે પણ એક સલાત અથવા નિમાઝ સીવાય બીજું કંઈ
 નથી. અને તે પોતાના ફકરામાં દુઆ અને નિમાઝના નામથી
 જે ડહાપણ ડોલ્યું છે, તે માત્ર ઇસમાઈલી ધર્મના ઉંચ અને
 સત્ય સિદ્ધાંતોનું રહસ્ય જાણ્યા વગરજ છે. મીં કાખા ઉપરના
 પેરેગ્રાફ પછી દુઆની ઉત્પત્તિ વિષે લખે છે; અને એમ સાબેત
 કરવા મથન કરે છે કે “ દુઆ ૧૦૦ વર્ષ અગાઉ નહોતી
 અને નવી ઉત્પન્ન થઈ છે ” પરંતુ પોતાના લખાણના
 ટેકામાં જે જે દાખલાના ઉતારા આપેઆ છે, તેના ઉપરથી
 તો કોઈ ટેકાણે ૧૦૦ વર્ષની દુઆ સિદ્ધ થતી નથી; બલકે
 ખોળ કોમની ઉત્પત્તિ સાથેનો સબંધ ધરાવે છે, એમ સમજાય
 છે. મરહુમ માસ્તર હાશમભાઈ ખોગાના ઇસમાઈલી દર્પણના
 પુષ્ટ ૧૮૩ ની બાબત તો ઇસમાઈલી રીવાજની ફેવર કરે છે;
 તેમ ખોળ વૃતાંત (જે વિરોધીઓ તરફથી છપાયલ છે)
 પ્રષ્ટ ૨૪૨ ની ટાંકેલી બાબતમાં પણ દાદુ પીરની બનાવેલી
 દુઆ છે, તે તે નિમાઝને લગતા અર્થની છે એમ લખી

મીં કાખાનેજ થપાટ મારવા સરખી છે. પરંતુ દાદુ પીરનું નામ ઇસ્માઇલી પીરોમાં નથી; તે કોઇ પીરાણુવાળા જેવા સતપંથી પાસેથી મેળવ્યું હોય, એમ લાગે છે; છતાંપણ તેમાં દુઆ ૧૦૦ વર્ષની છે એમ લખેલું નથી. ત્રીજી દલીલ મીં કાખા ભાવનગરના ન્યાયાધિસ ન. ફ. મીરઝાના ૧૮૯૬ ના કમીશનના રીપોર્ટની આપે છે; તે ફકરામાંતો ખોળ વૃત્તાંતની દાદુપીરની દુઆ બનાવવાની શીકલને વળુદ નથી. છતાં એ કમીશનનો રીપોર્ટ કે જેમાંથી મીં કાખાએ ઉતારો આપ્યો છે, તે સત્તાવાર લાગતો નથી; પણ ઇસ્તાસરીઓએ બિન સત્તાવાર રિપોર્ટને પોતાના ગ્રંથમાં લીધો છે, તેમાંતો તે બે રીતે જોખમી છે; કારણ કે વહેવાર દ્રષ્ટીએ, એ રીપોર્ટ ફેસલા માટે આધાર ભુત મનાયો નથી, અને તેથી તેમની બાબત મીં કાખાએ પ્રગટ કરી, ન્યાય કોર્ટની જવાબદારીનું ગંભીર જોખમ વહોર્યું છે. અને બીજું એવા બિન સત્તાવાર રીપોર્ટ ઉપરનો આધાર મીં કાખાની દલીલોનું વળુદ પણ પોક્લ દેખાડે છે. છતાં એ રીપોર્ટ, અને તેનો ફકરો આધાર વાળો કોઇ રીતે ગણી શકાય નહીં. શું? ન. ફ. મીરઝાં એક ન્યાયાધિશ તરીકે હોવાથી

ઇસલામના શીરકા અથવા બંદગી માટે ટીકા કરવાને હકદાર છે? અમો તેની ટીકા તરફ લેસમાર માન ધરાવતા નથી. ભલે ઇસ્નાસરી મઝહબના આધાર માટે મીં કાબા તેને પોતાના એતેકાદની રૂએ ઉપલી કોર્ટ ચુકાદો રદ કર્યો છતાં ઇમામ અથવા નાયબે ઇમામના ફતવા જેવો માને અને નાયબે કુદે; પણ યાદ રાખવાનું છે કે ન્યાયધિસ ન. ફ. મીરઝાં તો શું, પણ હાઈકોર્ટના જડજ્જે પણ અમારી ધાર્મિક બંદગી માટે ટીકા કરે તોપણ તેને અમો માન્ય રાખનાર નથી. કારણ કે જડજ્જે પોતા પાસે જે હકીકતો રજુ થાય તેના ઉપરથીજ ઇનસાફ આપનારાઓ છે. પરંતુ જ્યાંસુધી અમોને અમારા મુરશીદ, રહેબર, હાજર ઇમામ કે જે હકરત મૌલા મુશકીલ-કુશા મુરતુઝા અલી (અ) ની સીધી નસલે ઇમામ તે બાબતમાં ફરમાવ્યું હોય, અને આ રીતે મીં કાબા ન. ફ. મીરઝાંના હદ બહારનાં ટીકાનો ફકરો પોતાની મઝહબી ઇમાનદારીનાં કઠિવત તરીકે માનનારા હોય, તો તેમને મુબારક. પણ અમને લાગે છે ત્યાં સુધી, મીં કાબા કુરઆન, હદીસ કે સહી રીવાયત અથવા ઇસલામી તવારીખનો દાખલો જાણતા ન

હોવાથી આવી ઉપલક્ષી અને નિંદા ખોરાના આધાર વગરની દલીલો ઉપર પોતાની ટીકાનો મદાર બાંધી લખે છે, તે મીં કાખાની કાબેલીઅત પણુ દેખાડવાને પુરતી છે. અને આવા ફકરાના દંભમાં પણુ દુઆ ૧૦૦ વર્ષ ઉપર રચાઈ છે; એમ ક્યાંએથી લાવી શક્યા નથી. છતાં એક તવારીખી ફાંટામાં છેવટે ૧૯ માં પેજમાં જણે આવા ધડા વગરનાં બિન સત્તાવાર ફકરા ગોતવાનો વાધ માર્યો હોય, તેમ લખે છે કે, એ સીવાય બીજો કોઈ અભિપ્રાય મારા જણવામાં આવ્યો નથી.

વાહ! મીં કાખા ધન્ય તમારી મહેનત, અને તવારીખી અભ્યાસ, તમો પીર સદરદીન અને દાદુપીર એ એ જણા આ દુઆના રચનાર તરી કે ગોતવાનું જે લખો છો, તે તો અગાઉના વિરોધીઓએ લખ્યું છે; તેમાં તમોએ શું નવું ઉકાળ્યું? પણ હા નવું એ છે કે પોતે નીચેના ફકરામાં જણાવે છે તેમ ખરેખરી રીતે એ દુઆ કોણે રચી તે બાબતની સફાઈ આગળ કરવામાં આવશે. એમ લખ્યું છે; કદાચ તેમાં કાંઈક નવું હશે, તે જોશું; ત્યારે વળી આ કઈ

જાતની લાહેરી? વળી તમે જણાવો છો કે, પરંતુ ઉપરના અભિપ્રાયો ઉપર એકબીજાની ધતખાર લઈ જઈએ તો તેના દુવાના પહેલા રચનાર પીર સદરદીન ગણાય. આફ્રીન મીં કાખા તમારી આ નવી પદ્ધતિની લખાવાટ માટે, બલા, તમે પીર સદરદીને રચેલી દુઆ કબુલ કરશો તો રખે તમોને તમારી યુનીઆદ અગાઉના તમારા અપાવાના રહને રિજવવાનું થઈ જશે, કે જે તમારી નીચતમાં કે એતેકાદમાં નથી. પણ તમે તો આગળ લખતાં નિર્વીવાદ વાત તરીકે દુઆ રચનાર પીર સદરદીનને ઓળખાવો છો; અને લખો છો કે તેનું કોઈ ઇનકાર કરી શકે તેમ નથી; તો વળી ઇનકાર કરવો કે એકરાર કરવો તે તો મીં કાખાજી તમારાજ ભેગ્ન ને વહેગ્નની વાત છે; તેમાં અમો ઇસમાઈલી-ઓને કાંઈ લાગતું વળગતું નથી. અમોને હકકુલ યકીન છે, કે અમો એજ પીરસદરદીનના પ્રતાપથીજ આ હકીકતી ઇસલામનાં ઉંચ શિક્ષણને પામ્યા છીએ, અને એહલેખેતનું દામન તેમની દયાથીજ મળ્યું છે; તે રોઝે હશર સુધી છુટવાનું નથી. બાકી એવા સિદ્ધાંતો ઉપર ચીચડ કરીને, ગુજરાન ગોતવું તે તમોનેજ મુખારક.

ત્યાર પછીના ફરમામાં વળી પાછું ચીચક સાંધો છે કે
 'પીર સંવરદીનને કેટલા વર્ષ થયા? જેમાં વળી પાછા
 સર જેમકે આનોલ ના હવાલા ટાંકો છે. આવા લખાણો
 તમારા ઇમાનને મજબુત કરનાર હશે; ખર જેવી તમારી સમજ.
 દુવાની તવારીખ ગોતી એપણુ મીં કાખાને જે કેલમખસ
 જેટલું મહાભારત લાગે છે; અને તેથી છેવટે, પોતાની ભુમીતીના
 નિયમ વડે લખે છે, કે ખોજ્જઓની ઉત્પત્તિ અગાઉ દુઆ
 પઢાતી નોહોતી. આ શું મીં કાખા નવું ઉકાળ્યું? કારણ કે
 દુઆ જે બંદગીને નામ આપવામાં આવ્યું, તે ખોજ્જઓ હિન્દુ
 ધર્મની મૂર્તિ પુજા મુકી ત્યારપછીથી મુકરર કરવામાં આવી તે
 તે પઢાવવા લાગી. પણ જ્યારે ખોજ્જઓ નહોતા થયા, ત્યાં એ
 દુવા પઢે ક્યાંથી, પણ તેથી શું ઇસમાહલીઓ નહોતા? અને
 બંદગી નહીં થતી હોય? નિમાઝ, બંદગી અને દુઆ એ માત્ર
 ભાષાનોજ્જ ફરક છે. તેમાં મુળ હેતુને કાંઈ બાધ લાગતો નથી;
 અને એમ કેહેવામાં આવે કે ઇસલામી જેઓ ઇસમાહલી
 શીરકાના નથી તેઓ પાંચ વખતની બંદગી કરે છે, અથવા
 પાંચ દુઆ પઢે છે; તો તે ખુદ કે બરાબ લગાડનાર છે?

નહીં, કદી નહીં. કારણ મૂર્તિની પુજા કરવી એ હેતુ અરબસ્તા-
 નમાં કે હિન્દુસ્તાનમાં બેઉ ઠેકાણે સારો મનાતો નથી. કારણ
 કે તેથી ઈનસાનીઅતપણાંમાં એમ આવે છે. પરંતુ ખુદા
 વાહેદુલા શરીફની, બંદગી કરવી અથવા દુઆ ભણવી એમ
 કહેવું, એ શરીઅતનાં કયા કાયદાથી ઉલટું છે? તે મીં કાબા
 સમગ્ગવશે? અને એ બાબતમાં મીં કાબા જે ડહાપણુ ડોહળે
 છે તે અરબીક ભાષાની નિમાઝ તેજ ખરી બંદગી છે; જે એમ
 કહેવા માંગતા હોય તો તે પણ ખોટું છે. કારણ કે અરબીક
 ભાષામાં બંદગી કરવી જોઈએ, એમ કુરઆન કે હદિસમાં કોઈ
 ઠેકાણે લખેલું નથી. અને તેથી મીં કાબાની જીદ અજ્ઞાનતા
 ભરી છે તેમજ તેમનું આકેબત બગાડનારું છે; એમ અમે
 ઇસલામના અને કુરઆને શરીફના ફરમાનથી કહીશું; કારણ કે
 કુરઆને શરીફ અરબીક ભાષામાં અરબસ્તાનના લોકો સહેલાઈથી
 શમજી શકે માટે છે; એમ કુરઆને શરીફમાં (સુરતસ
 સેઝદા આયત ૩) જી માં ખુદનું લખેલું છે કે—“કુરઆનનું
 અરબીઅન લેકોમીન યઅમલૂન” અર્થ “તે એક અરબીક
 કુરઆન છે તે કોમ માટે કે જે જાણે છે.”

અને એજ દલીલથી ખીજા દેશના મુસલમાનો જે અરબીક ભાષા સમજતા નથી, તેઓ બંદગી અને ઊંચુલ પુરુષના કાયદાઓ ગુજરાતી ભાષા તથા ખીજી સવલ પડતી ભાષામાં જાણુનારાઓ અર્થ કરી સમજાવે છે, અને તે પ્રમાણે અમલમાં લાવે છે. આ સ્થળે મી. જુદી કાખાને નિમાઝ વિષે અજવાણું પાડવા માગીએ છીએ, કે નિમાઝ કે જેમાં રૂકુ અને સીઝદો વાજબ છે અને તેમાં અલહમ્ અને કુદહોની સુરા પઢાય છે, તે સુન્નત છે; અને તે સુરાઓના બદલે ખીજી દુઆઓના શબ્દોવાળા સુરા અથવા અલ્લાહના વખાણુવાળી સુરા પઢાય છે, તે અમારી ઇસમાઈલી દુઆને સખળ પુરાવે સિદ્ધ કરે છે કે નિમાઝ, બંદગી કે દુઆ, તે કુરઆનમાં ફરમાવ્યા મુજબ સલાત ગણી શકાય. આ બાબતમાં મી. કાખા અજાણુ છે, માટે મુઝતહેદો, આલીમે અને મુટલાઓ વગેરેને પુછવા જવાથી તમારી ઇમાનદારીના ટકા ગણાઈ જવાની દહેશત રહેતી હોય તો તમારા હાજી તાજી જેવાને પણ પુછીને ખાત્રી કર્યા પછીજ પોતાની જુદી કલમને આગળ વધારશો. અને ઇસ્નાશરી મઝહબની તરકી જે ગુજરાતી કિતાબોથી

માનો છે તે પણ મિદ્ધ કરે છે કે, જે અરબીક ભાષાના માહાત્મને વળગી રહેવામાં આવ્યું હોત, તે કદી પણ ઇમાનદારી સમજી શકત નહીં, અને આ ઉપર અમે ફરીથી કહીશું કે દુઆ ૧૦૦ વર્ષ પહેલાં નહોતી, અથવા પીરસદરદીનના અગાઉ નહોતી, એમ કહેનારે ઇસલામ અગાઉ નિમાઝ નહોતી એમ કહેવા બરોબર છે. અને એમ કહેતાં તૌરાત જંબુર અને ઇનજીલ માનનારાઓ, જેઓમાના ઇસ્લામના શત્રુ હશે, તેમનો જવાબ સાંભળવા કાન ખંખેરી કાપાને તૈયાર રહેવું પડશે. પણ તે અગાઉ હુ. આદમ વગેરે નખીઓ એક લાખને ચોવીસ હજાર થયા છે તે બધાં અરબીક ભાષામાં નિમાઝ નહોતા પઢતા અને તેથી તેઓ પણ ઇસમાઇલી માફક અરબીકમાં નિમાઝ નહોતા પઢતા, તેના જેટલા ટીકાને પાત્ર મી. કાપાનાં નજીસ વીચારો મુજબ ઠરે. અફસોસ તમારા ખર્ખીસ બિચારો માટે!!!

મી. કાપા તમે ખોળ ઇસમાઇલી બંદગીના માટે લખતાં લખતાં, ઇસમાઇલીઓ માટે લખવા મંડયા. પણ હિન્દુસ્તાનની બહારના લાખો ઇસમાઇલીઓ (જેઓ અરબસ્તાન, ઇજિપ્ટ, ઇરાન

કાપુલ, ચીત્રાલ, બદકશાન તથા સરહદ તરફનાં પહાડોમાં વસનારા છે તેઓ) તમે જેમ કહો છો તેમ અરબીકમાં નિમાઝ પઢે છે, કારણ કે તેઓ અરબીક જાણે છે, અને અરબીક નિમાઝ માટે ઇસમાઈલીઓ છીટ ધરાવતા નથી. પરંતુ પોતાને સમજ પડે તેવી ભાષામાંજ અલ્લાહની બંદગી ઇમામના હુકમથી ગુજરે છે; તે તમે જાણો અને જુઓ.

આ રીતે બંદગીની રૂઠી શરીયતના અકાયદમાં નિમાઝનો નિયમ પલાય છે, પરંતુ ઇસમાઈલી મઝહબ તો શરીયતથી બે વધુ દરજ્જાનો એટલે હકીકતી ઇસલામ છે અને તે સુપ્રીમ જાણનારાઓના તેની મહત્તા સમજી શકે છે. મીં કાપ્પા શરીયતીના દાવામાં પણ પોતે ખલલ કરનારા છે એમ કહીશું. છતાં મીયાંભાઈની ટંગડી ઉંચી ને ઉંચી રાખવા માફક, હકીકતી ઇસલામ વાંધે તેણે ઇસ્નાશરીના શરીયતી મુઝતેહદોની તકલીફ મુકીને કોઈ સુપ્રીમતના આશ્રયે તાલીમ લેવી ઘટીત છે. અને તે પછીજ ઇસમાઈલી મઝહબની બંદગી માટે વીચાર બાંધવાનો હક થશે. મીં કાપ્પા ઇસ્નાશરી ખોગ્ગ જમાતમાં પોતાના

દુલ્લમુલ પણામાં માથું મારી બહેકી ગયા છે; પણ સુશ્રીઝમ
 એક લોખંડી દીવાલ છે, તેની સાથે માથું અકાળતાં ભેજી
 ફાટી જવાનું જોખમ વહોરવા તૈયાર રહેવું જોઈએ. ઇમાનદારીની
 જાહેરમાં મોટી મોટી વાતો કરવી અને શાહી ક્ષત્રમનો ગેર
 ઉપયોગ કરવો એ આ જમાનામાં મીઠા કાપા તમને રમત થઈ
 પડી લાગે છે અને નહીં ઝાડ ત્યાં એરડો રૂપ એ કહેવત
 મુજબ તમેએ હાલ જે વાદ્ય મારવા માંડ્યો છે તે ચાર
 દહાડાના ચાંદરડા જેવું છે. કારણ કે તમારા ભાંગરા વાટેલા
 મઝહબી લખાણો માટે તમારા શરીરથી ઇસ્નાશરી આલીમે
 માંના એકનું પણ સરટીશીક્ટ મેળવી શકે તેમ છે નહીં.
 તેથી તેને પગલે ચાલનારા ઇસ્નાશરી ખોજઓ તમારા આવા
 જે ડોળ લખાણો ઉપર મચક આપનાર નથી. તેમ ઇસમાઈલી
 જેઓ ખરી રીતે જાણનારા છે તેઓના વીધે તો તમેને અનુભવ
 લાગે છે; તેઓતો તેમ ખીલકુલ હાથમાં લેવાના નથી. રહ્યા બાકી
 અર્ધ દુધ ઇસમાઈલીઓ જેના ભરોંસાપર નાચવાનું ગમે છે; પણ
 તેઓએ લાકડાના લાડુ ખાધા નથી ત્યાં સુધીજ મોઢામાં પાણી
 લાવે છે. પણ જે દાનાઓ અને વીચારવંત છે તેઓ જાણે છે કે

નામદાર આગાખાન જેઓ ફરજદે રસુલ અને મૈલા મુર્તુઝા અલીની સીધીનસલે જમાનાના ઇમામ છે તેમના તુફેલથી ઇસમાઇલી જમાતની દીન બ દીન કેવી ઉન્નતી થતી જાય છે, તે ધીરજથી જોયા પછી ઇસમાઇલી જમાતના કાપુ-માંથી નીકળી જવાનું પસંદ કરે નહીં, પરંતુ કેટલાક વાળ્યા નહીં વળે, પણ હાર્યા વળે તેવા છે તેઓનો ગટતો ફેજ આવવા વગર છુટકો નથી; અને તેટલાજ માટે તમે જે ઉદ્ધત અને અણુવાકેફ તથા ખીન અનુભવીના લખાણો છુપાં છુપાં વાંચશે અને પોતાના કાચા ઇમાનની હાલતમાં ઝાંઝવાના જળ નિરખી મલકાશે. તેનીજ ખાતર આ તમારા લખાણનો જખાખ લખવાની મારા જેવા એક રઝળી રખડીને કેકાણે આવનારને અગત્ય જણાય છે, નહીં તો મી. કાખા તમારી શીઝસુરી કચરાની ટોપલીને હવાલે થવા લાયક છે, એમ અમારો આધીન મત છે.

તમારા ખીજ લેખોની ખખર લેવા મને મારી ફરજોમાંથી નવરાશ નથી, પરંતુ આ જખાખ માટે મારા મનની હોંશ પુરી કરવા વગર રહી શકાતું નથી; કારણ કે તમે શરઆતમાં

કુરાને શરીરની આયાત મુજબ પરહેજગારી ધરાવતા નથી; એમ હું જાણું છું. અને તેથી તમને ઉપજેલી ખુદ્ધિ ત્યાં સુધી નકામી છે; કારણ કે જે પરહેજગાર હોય નહીં તેને કુરઆને શરીરથી હીદાયત પહોંચતી નથી. તમે તવારીખના ફાંટામાં વિરોધી લખાણોના ફકરા ટાંકી તમારી કલમ ચલાવી તેના કરતાં બંદગી માટે તો કુરઆને શરીરમાં ક્યાં વિગતો ઓછી છે? પણ તમે તે દેખાય શાની? જુઓ સુરતુન તુરની આયત (૩૬) મી માં છે કે—

“શી ઓયુતીન અજેનલાહો અન તુરકઅ વયુઝકર શી હસ મોહો યાસખ્મેહો લહુ શીહા ખીલ ગોદુવ્વે વલ્ આસાલે.”

અથ — જે દરખાનાઓ એટલે ધરોમાં ખુદાએ ગરવાનગી આપી છે, કે તેમાં આવાજ ઉચો કરવામાં આવે; અને તેમાં તેનું નામ યાદ કરવામાં આવે. તે દરખાનાઓ માં માણસો સવારે અને સાંજે તેની પવિત્રતા યાદ કરી સ્તુતિ કરે છે

મી. કાબા આ આયાતમાં બતાવેલા ધરો ને મસજીદ નહીં પણ તમે જે ઇસમાઇલી જમાતનું બંદગી કરવાનું ખાનુ

ઓળખાવે છે. અને મસજીદના અર્થમાં ફેરવવાની કોશિશ કરે છે, અને પીરસહરવાનના કુરઆને શરીફ મુજબના અર્થવાળા નામ માટે ઇસમાઇલીઓને જેમ તેમ સમજાવે છે, તે મસજીદ નહીં, પણ ઘરો જેનો ફારસી ઉચ્ચાર દરખાનાઓ થાય છે; અને યાદ રાખવાનું છે જે અસલ કુરઆન શરીફમાં મસ્જેદુલ હરમ, અથવા મસજેદ નથી, પણ ખયત શબ્દ છે. જેનો અર્થ ખાનું થાય છે અને આસ્તે આસ્તે તમારી મહેરાબની ગોઠવણીથી મસ્જીદ હોવી જોઈએ; એવા કુરઆને શરીફથી વિરુદ્ધ અથ ઉઠાવે છે, ને ઇસલામનો દાવો કરે છે તે અજાણ્યા ઇસ્નાસરી ચલાવી લે. મન ઘડત અર્થ કરવા પહેલાં પીર સહરદીન ની ખુઝરગીનો ખ્યાલ કરવો હતો; પણ નહીં, તમો પરહેઝગાર નહીં હોવાથી કુરઆને શરીફ તમોને બોધ કરશે નહીં; જેથી ખોટી ગીબત સીવાય સારું સુઝશે પણ નહીં.

એજ આયતમાં, તમો પાંચ વખતની નિમાઝને ઇસ્નાસરી ત્રણ વખતમાં અદા કરે છે, તેમ બંદગી ઇસમાઇલીઓની

હતી. પણ દુઆ નહોતી કરી કહો છો, તેનો પણ સ્પષ્ટ જવાબ છે કે, તે “ ધરોમાં તે માણસો સવાર અને સાંજે તેની પવીત્રતા યાદ કરી સ્તુતિ કરે છે ” તે એમ સાબિત કરે છે કે, જેમ સવાર અને સાંજે ઇસમાઈલીઓ દુઆ પઢે છે, તેવીજ રીતે મજકુર આયતથી પણ સ્પષ્ટ થાય છે. “ પાંચ વખતની નિમાઝ તેજ પણ વખતમાં પુરી કરવી ” આવી આવી વાતો સુન્ની મુસલમાન ભાઈઓના અકાયદને તોડી પાડવા જેવું છે; ત્યારે અમે ઇસમાઈલીઓની બંદગી ખાસ અહીં સ્પષ્ટ થાય છે. કારણ કે કુરઆને શરીફમાં મુસલમાન અને મોમીન એવા બે જાતના સંબોધન છે, તેમાં આ અકાયદની હકીકત અમે હકીકતીઓ માટે સમજાવે છીએ કારણ કે તેમાં લખ્યું છે કે,—“તેમાં અવાજ ઉંચો કરવામાં આવે છે અને તેમાં તેનું નામ યાદ કરવામાં આવે છે”—તેનો અર્થ અમે “ એહલ્લે ઐતને ખુદાનું નુર છે ” તેમાં મૈલાઅલી અટલાહ તરીકે ખુલ્લું અવાજે અલી અટલાહ એ કહેતા આવ્યા છીએ; તે અને આ રીતે કુરઆને શરીફમાં બતાવેલી “ ખાસ બંદગી ખાસ ધરોમાં ” હજરત નબી મહુમદ (સ. અ. વ.) અમારા અવલ

પીર ના વખતથી ગુજરીએ છીએ તેમાં મીં કાપાની શું ગુંગસ છે; કે ન માને! હા એકજ વખત છે કે એ વખત કુરઆને શરીરથી નીસ્ખત રાખતી હોવા છતાં મીં કાપા તમો પરહેઝગાર નહીં હોવાથી તમોને હિદાયત કરશે નહીં; ને ખીજું, ત્રીજું જેમ આવ્યું તેમ બોલવાનું હોય, તે ભલે બોલો બકે, પણ જે પરહેઝગારી અખત્યાર કરશે તે કબુલ કરવું પડશે. માટે જે ગમે, તેજ પરહેઝગાર થજે.

અમો ઇસમાઇલીઓ નાં આગાખાનને 'ખુદાનું' તુર તરીકે, ઇમામ ગણીએ છીએ; તેને તમો ચતુર પુરખ માનો છો, તેપણુ કુરઆન શરીફના ફરમાન વિરુદ્ધ સામેત થાય છે કારણુ કે—અલ્લાહો તુરુસ-સમાવાતે વલઅર્જ — અર્થ—અલ્લાહ જમીન અને આસમાનનું તુર છે. અને યહદીલ્લાહો બેનુરેહી મંચશાઓ — અર્થ—“ખુદા પોતાના તુર વડે જેને સહાય છે તેને રસ્તો બતાવે છે,” તે એ અલ્લાહ જે જમીન અને આસમાનનું તુર છે, ને પોતાના તુર વડે હિદાયત કરે છે, તે અમોને હ. અલી જે ખુદાનું તુર હતા, તેની સીધી નસલે ઉતરી આવેલા અમારા હાજર ઇમામ નામદાર

હાલના આગાખાન ૪૮ મી પેઠીએ છે. અને તે હદીદુસ સકલેન મુજબ કુરઆન અને ઇમામ તરીકે આ દુનીયામાં સાથે જાહેર છે. (પણુ ગૈબ નથી) જેનો એક છેડો દુનીયામાં અને બીજો છેડો ખુદાથી છે, તેમના વડે અમોને ઇસલામના હક રસ્તાનું જે રીતે ફરમાન થાય છે, તે અમારે બજબવાની ફરજ છે. નહીં કે તમારાજેવા એક કનિષ્ઠ હિમતવાળા અને બાપ દાદાએ (૫૦૦) વર્ષના અખત્યાર કરેલા ધર્મથી વિમુખ થએલ કે જેને કુરઆને શરીફ પણુ (પરહેઝગાર નહીં હોવાથી) બોધ કરતું નથી, તેવાના લખવા સામે તીરસ્કાર બતાવ્યા સીવાય જેવાનું પણુ હોય?

મી૦ કાબા આ રીતે તમોએ રંગી રંગી લંબાણુ ચીતરેલું બધું નકામું અને માલ વગરનું થઇ પડે છે.

ઉપરાંત તમો દુઆ ઇસમાઈલી મઝહબની નહીં હોવાની મહાન શોધ તરીકે જુદી જુદી ભાષાના સમાવેશ હોવાનું સ્પષ્ટ કરો છો; પરંતુ તમારે આ નીચેનું વાક્ય તમારી વાળ વગરની છાતીની ચામડીપર લખી રાખવું કે, અમો નામદાર આગાખાન સાહેબને ખુદાનું તુર તરીકે હાજર ઇમામ

માનીએ છીએ, અને પીરસદરદીન જેઓ હ. નબીમહમદ મુસ્તફાવુ" તુર છે, તેથી તેની રચેલી દુઆને અમે સવારે અને સાંજે જમાતખાનામાં ગુજરીએ છીએ. તે અમારા મનથી નિમાઝ જેવા દરજ્જાની બંદગી ગણીએ છીએ, તેમાંથી અમે અમારા દ્રઢ યકીનના લીધે બાલ ભર પાછા હઠવાના નથી; પણ તમારા જેવા ફેકરીઆ ભલે ગમેતેમ લખી મરે.

દુઆની ભાષામાં ભેળસેળ પણ માટેની તમારી ટીકાને કુરઆને શરીફ વિરુદ્ધ મક્કાના કાફરોના દુરાગૃહ જેવીજ ગણી શું. કારણ કે ઇમાન (વિશ્વાસ) શું ચીજ છે? અને તે જળવી રાખનાર કેવા હોય છે, તેનું ભાન તમારા જેવાને હોવું મહાત્ત છે. જે અહેલેબૈત વિરુદ્ધ બોલે અને તેમના ફરમાન ઉપર અવિશ્વાસ ઉભો કરે, તે ઇસ્નાસરી તો શું, પણ મુસલમાન કેવી રીતે ગણાય? એ પણ એક સવાલ છે.

મીં કાબા, જાઓ તમારા મુઝતેહદો, આલીમો, મોલવીઓ, અને મુલ્લાંને પુછો કે, (બઅેત)=બેહુબબે અહેલેબૈત, ઇબ્રાહિમ હુરામહુય; જાહેદ તેરી નમાઝકે, મેરા સલામહુય, એનો અર્થ શું? અને તેનો જવાબ મેળવ્યા પછીજ ઇસમાઈલી ધર્મ વિષે, અને નાં આગાખાન વિષે, અને દુઆ વિષે લખજો.

[લખનાર—E. J. વરતેજ.]

પ્રકરણ ૨) જો.

આયત-ક્રમન યચ્ચમલ મિલકોલ જરતીન ખચરંચ યરહ;

વમન યચ્ચમલ મિસકાલ જરરતીન શરંચ યરહ,

સાર-ભલુ યુરૂં ભવ તણું આણું પરભવમાં સૌ પેખશે.

કુરાચ્ચાને શરીકૃતાં મહા વાક્યની યાદ આપતાં
મી. કાખાતમોચ્ચે ના. આગાખાન જે અમારા
રહેતુમા, પેશવા, ઇમામુલ વક્તને માટે કુફરના
કૃતવાની નોંધ ઉતારી તમારું વાસ મારતું
મોટું ખોલ્યું છે; તે ખાખતમાં ગુજરાતી લખી

વાંચી જાણુનાર આલમ સામે તમેજ હૈયાત જખાખદાર છે. જ્યારે રાંધેરવાળા મોલવી ગુલામ હાફેજ સાહેબ તો ખુદાની દરખારમાં પોતાના ભલા પુરા કૃત્યોની જવાબદારી માટે પોહોંચી ગયા છે, ત્યારે તમારી હૈયાતીના દમ સુધી નેક ખસલતના શીરસ્તાએ તમારા બિન્ન હેસીઅત પણાને નકરત કરતા રહેશે. કારણ કે જે કોઈ નનામા આસામીના નામથી ગુજરાતી નહીં જાણુનાર આલમના સામે મુસલમાનોમાં તફરીકા પાડવાનું ભયંકર કૃત્ય કરવામાં આવ્યું, તેના કરતાં તમારું બેડોળા નામ અને તમારા બાપદાદાએ જેવું મુરખીપણું સ્વીકાર્યું તેનાથી નિમક હરામી કરવાની તમારી હીમાકત ભરી હિંમત સિદ્ધ કરે છે. ઇસલામની શરૂઆતથી આજસુધી જે તફરકા પડ્યા છે અને તેને લીધે મુસલમાનોની જે અવદશા થઈ છે તેના કરતાં પણ તમારું આ કૃત્ય એવું છે કે જેનું મરવા પછવાડે ઇનસાન જાત, ખુદા એના રૂહને શાન્તિમાં રાખે એમ કહેતાં પણ આંચકો ખાય. કૃતવો! એ શબ્દ ઇસલામી ભાષાઓમાં કોઈ ગુચવણ ભર્યા જમાનાના ફેરફારવાળા સવાલ માટે પુજવામાં આવે છે; અને તેમાં પણ ઇસલામની બેહેતરી મુખ્ય જળવાયલી

રાખવા માટેજ. પરંતુ ઇસ્લામમાં તફરકા પાડવાની કોશિશ કરવાના સાધન તરીકેનાં કૃતવા માંગનારાઓ મોલાના રૂમીની નીચલી ઐત પુસ્તક કરે છે.

ઐત.-અએ ખસા ઇબ્લીસ આદમ રૂમ અસ્ત,
પસ ન ખાયદ હર કસીરા દાદે દસ્ત.

અર્થ-ધણા આદમની સુરતમાં ઇબ્લીસ હોય છે, માટે દરેકના હાથમાં ઇન્સાફ હોવો જોઈતો નથી

ના૦ આગાખાન એહલે ઐત રસુલ, અને હ. અલીની સીધી નસલે ઇમામતનો દાવો કરે છે, છતાં તેને નહીં સ્વીકારનારાઓ કઇ રીતે તેમના વિરુદ્ધ ખ્યાલ કરે છે? તે સમજવાને ઇસ્લામના સહી તવારીખોના વર્ણનો છુપાં નથી. પરંતુ ત્યારે અજબ થવા જેવું તો એ છે કે આજે ના૦ આગાખાન હિંદના ઇસ્લામીઓની બેહેતરીના સવાલમાં જે કાગળ ધરાવે છે, તેના બદલા તરીકે ઇસ્લામીઓમાંના કોઇ છુપા નામથી તેમને હલકા પાડવાની કોશિશ કરે; તે પોતાનાજ પગમા કુહાડો મારવા સરખું વહેવારી દ્રષ્ટીથી થઇ પડે છે. છતાં

ઇસ્લામના પવિત્ર હુકમો માટે તેઓ રોજે કયામતમાં જંગે સિદ્દીનનાં ખારજો જોટલાજ જવાબદાર છે.

વકીલ નામના પત્રના એડીટર જેવા હોશમંદ ઇસલામી ખેરવાહ અને રાંદેરવાળા મોલવી ગુલામ હાફેઝ સાહેબ એમે સુત્રી મુસલમાનભાઈઓની નાં આગાખાનના કતવાની હીલચાલ માટેની કોશિશોથી ચાલુ જમાના માટેની ગણતરી કરવાને અમોને કારણ મળે છે; કે મરહુમ મોલવી ગુલામ હાફેઝના માટે અમોને બીજી દરેક હીલચાલ અને કોશિશો માટે માન છે; પરંતુ તેઓ કોઈ બીન સતાવાર આસામીની કેરીઅત ઉપરથી દોરવાઈને ઇસ્લામમાં તફરકા પાડવાનું કામ કરતાં ઇમાનદારી સમજ્યા છે; ત્યારે વકીલ પત્રનાં એડીટર જેવા હોશમંદ તેની ખરાબીની પીછાનત કરી, એવા તફરકાના કૃત્ય માટે અટકાયતથી કાબેલીયત-પણું પુરવાર કર્યું છે.

આવા મુસલમાનોના હિત અહિતના મહાન પ્રસ્નોમાં મીં કાબા જેવા બીન હેરીયતના માથું ઘુસાડવાના ન છાજતા પાણાનો પુરાવો પોતી પુકનાં પેજ, ૬૧, ના બીજા પેરેઆફમાં નીચે મુજબ જણાવ્યું છે.

વગર હેસીયતનો કાખા શું બકે છે ?

- “ અને અહીં એમ જણાવવાની પ્રયત્ન ઇચ્છા છે કે જે હું
 “ શેખુલ ઇસ્લામ તથા શિયા મુજતેહદો પાસે હાજર હોતે, કે
 “ જેમણે ફતવો આપેઓ છે; અને જે તેઓ મને આગાખાની
 “ ટોળાના અકાયદો સખધે પુછતે તો હું એમ જણાવતે કે, તેમના
 “ ધર્મના પુસ્તકોમાં સધળા અકાયદો તથા માન્યતા ઇસ્લામ
 “ પ્રમાણેનાજ છે; પણ તેમના કેટલાક અજ્ઞાન મુરીદો આગા-
 “ ખાની અજ્ઞાણમાં આગાખાને ખુદા કહે છે, અને તેવી
 “ દુઆ પઢે છે, કે જેને રજુ કરી આપની પાસેથી ફતવો
 “ માગવામાં આવ્યો છે; આગાખાને કદીપણ પોતે ખુદા છે
 “ એમ જણાવ્યું નથી, બલકે તેમણે તો ખુદાની તોહીદ, નમાઝ
 “ રોઝા વીગેરેના શીક્ષણની ખુકો પણ છપાવી છે, તેટલું કહી
 “ કનઝુલ મસાએમ, ખોજ મઝહબના કેટલાક મુળ તત્ત્વો,
 “ સિંધી ખુકો વગેરે તેઓના મુખારક હાથમાં મુકી આપતે.
 “ અને જ્યારે તે સધળાથી તેઓ માહિતગાર થતે, અને જ્યારે
 “ તેમને ખાતરી થતે કે આ બાબતમાં આગાખાને કાંઈ
 “ વાંક નથી, માત્ર થોડાં અજ્ઞાન માણસો તેમને ખુદા કહે છે; કે

“ જેમ કહેવડાવવાને આગાખાન ખુશી નથી. ત્યારે જરૂર જરૂર
 “ તેઓ તે કૃતવો જેવો તેમણે આપ્યો તેવો આપતે નહીં.”

ઉપર મુજબ મીં કાખાની વાતો સિદ્ધ કરે છે કે ઇસ્નાશરી મઝહબના મુઝતેહદો અને શેખુલ ઇસ્લામના સુન્ની અને શિયા એ બેઉ મઝહબના મહાન શીરકાના સત્તાધીશો મીં કાખા આગળ કુચ્છ ખીસાતમાં નથી. આમ કહીને મી. કાખાએ સુન્ની ભાઇઓના ઇસ્તમખોલના શેખુલ ઇસ્લામના દરજ્જાને અને ઇસ્નાશરી મઝહબના નાયબે ઇમામોનો દરજ્જો ભોગવનાર મુજતેહદોના દરજ્જાને પોતાની કાબેલીઅત બતાવી તેને ઉતારી પાડતાં, સુન્ની અને શિયા બેઉ શીરકાની તિવ્ર લાગણી ઉશકેરી છે; ઇસ્નાશરી ખોજની પરદેશી આસ્થામાં મોહાંધ થએલાઓને રાજી કરવા જતાં અથવા પીરાણાં પંથના સાદા લોકોને કાખુમા લેવાને વલખાં મારતાં દુનીઆપરની વસ્તી શિયા અને સુન્નત જમાતના કરોડો મુસલમાનોના સરદારો સામે અધટિત ફાંટો બતાવી ઇમાનદારો તરફથી તિરસ્કારનો નિશાનો મી. કાખો બન્યો છે; અને જતી મગરૂની સીફતોના પહાડથી તકુબ્બરીના તળીએ પહાડાઈ પડતાં સાબેત કર્યું છે કે,

અચેત.-તકબ્બુર અઝાઝીલ રાખ્યાર કહ્,
 અઝીન્દાને લાઅનત ગીરફતાર કહ્.

આવી જાતની તકબ્બરીથીજ મીં કાપ્પાની ઓખાદ જણાઇ આવે છે. ક્યાં હસ્તમખોલના શૈખુલ ઇસલામનો દરજ્જો અને ક્યાં કાપ્પાનું કચુખર ભેળું, ક્યાં ઇસ્નાશરી મુઝતેહદો અને ક્યાં મીં કાપ્પાનું વેળું. અને આ રીતે સુન્ની અને શિઆ મઝહબના માનવંતો સામે મીં કાપ્પા એમ કહે છે કે હું તેઓને ખાત્રી કરી આપતે અને ફતવો ફેરાવતે! ત્યારે એ ઉપરથી ફતવો આપનારાઓ જેને કાપ્પા પોતાનું ધારેલું સમજાવી તેમને તાલીમ આપી ઉસ્તાદ બનવાનું માનતા હોય, તો તે પરથી ફતવાની કીમત આપોઆપ અંકાઇ જાય છે; અને સમજાય છે કે એ ફતવો આપતી વખતે શુ બાબતો ધ્યાનમાં રાખીને ફતવો આપવો જોઈએ. તેપણુ તેમને ખબર નથી. અમો હરગેઝ મીં કાપ્પાની માફક શૈખુલ તથા ઇસ્નાશરી નાએબ ઇમામોને તેવા સમજ શક્તિની ખામી વાળા ધારતા નથી, છતાં મીં કાપ્પાને તેમના સંબંધે વધુ અને અંગત ખબર હોવી જોઈએ, જેથી આવું લખે છે.

પરંતુ વકીલ પત્રના એડીટર સાહેબના પ્રસિદ્ધ ખુલાસા મુજબ એ ફતવો બેબુનીઆદ છે, અને તે કોઇ ખીજા જોખમદાર હસદખોર આસામી મારફતે બહાર આવ્યો છે; કારણ કે ઇમામુલ વક્ત માટે કોઇ ઇસલામી તરીકે દાવો ધરાવનાર કદી પણ ફતવો આપી શકે નહીં; અને તેટલા માટે પ્રથમ મીં કાખાને અમરીતસર તા. ૩૦-૩-૧૯૧૨ ના વકીલ પત્રના અંક માંથી તેમણે કરેલો ઉતારો કે જેમાં હોશમંદપણું અને ઇસલામી ખેરખ્વાહી બતાવવામાં આવી છે, અને તે સાથે ફતવાની બે બુની-આદી વજુદદાર રીતે સિદ્ધ કરી છે, તે મીં કાખાના તકુબરી ખ્યાલોના જવાબ તરીકે નીચે રજુ કરીએ છીએ. (જે ખોજ પંથ દર્ષણ ભાગ આઠમાંના પાના ૫૯) માંનો ઉતારો છે.)

“વકીલ પત્ર અમરીતસર તા. ૩૦-૩-૧૯૧૨.”

તકફીર બે બુનીઆદ હય.

હમારી રાએમે ચેહ ફતવા નાકાઅબેલ એતેમાદ હય, ઇસ લીચે કે ઇસલામ “લા ઇલાહ ઇલલાહ વ મહમદ રસુલીલ્લાહ” કે સચ્ચે એતેકાદ પર મંબખા હય. આગા-

ખાની નિમાઝકી કેશીયત મઝકુરા બાલાસે યેહ ઝરર માઅલૂમ હોતા હય કે, ઇસ તરીકે કે પૈરો અપને પેશવાકો ખુદાકા અવતાર માનતે હય બેશક યેહ અકીદા સખ્ત કાબેલ એતેરાઝ હય, મગર ઇસસે ખુદાકી ઉખુન્હત ઝોર પેગમ્બરકી રીસાલતમે ફર્ક નહીં આતા, આગાખાની ગીરોહબા ભી ખુદાકો મઆખુદે મુતલક વ પરવરદીગાર ખરહક વહેદહુ-લા-શરીકલહુ માનતે હય, ઝોર રસુલ (સ૦) કી નખુવતકાભી મુન્કર નહીં હય, લેહાઝા કુરઆને ફરીમકી ઇસ તાઅલીમકે મુતાખીકકે આયત-કુલિલ્લાહો સુમ્મ: ઝહુમ શી ખુજેહીમ યલ અખૂન. અર્થ-અલ્લાહે કહ્યું (કે) એઓને પોતાના સંવાદમાં રમતા મુકી દે.

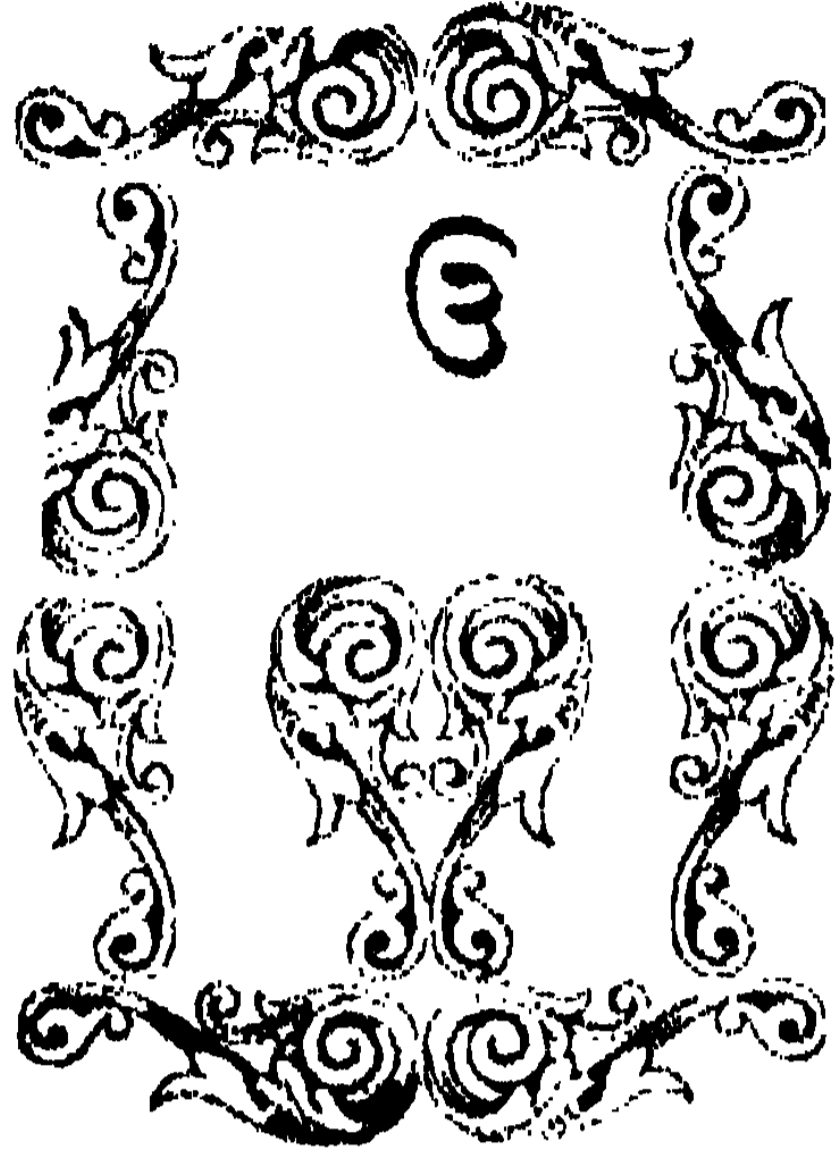
“ ઇસ ગીરોહકો દાયરેએ ઇસલામસે ખારેજ નહી કીયા બશકતા. તકરીબન યેહી અકાયેદ તમામ ઇસમાખલી ફીરકેકા હય, જીનકી સદીઓં તક મીસર વ મગરેખમે અઝીમુશાન સલતનત રેહ ચુકી હય મગર કીસી મુસલમાનને ઉનકી તકફીર નહીં કી.

ઝીઆઉદ્દીન એફેન્દી શેખુલ ઇસલામકે ઝમાનેકો એક નિહાયત તવીલ મુદત ગુઝર ચુકી હય. ઇધર કઈ સાલોંસે હઝરત મુસા કાઝેમ એફેન્દી શેખુલ ઇસલામ થે, ઓર અખ દો તીન માહાસેં શેખ અખદુર રહેમાન નસેખ એફેન્દી હયે. ઝાહેર હય કે મઝકુરે ખાલા ઇસ ફસાય ઇ. સ. ૧૯૧૨ સે પેસતરકા નહીં હય મગર ઇસ ઝમાનેમે ઝીઆઉદ્દીન એફેન્દી જખ શેખુલ ઇસલા હી નયે તો ખે હે રીયત શેખુલ ઇસલામકે વોહ ઇસપર દસ્તખત કયુંકર સકતેથે ?

ફતવેકે છાપનેવાલોં કે ઓર મુસ્તખ કરનેવાલોં કે નામ મઝહુર નહીં હય; ઓર વઇ સહી સમેતકા સાખુત મોઝુદ હય.

આખુન્દ ખુરાશાની ઇનિતેકાલ કર ચુકે હય: ખીલ ફર્ઝ અગર યેહ ફતવા ઉનહીકા હો, જખજખી વફાતકે ખાદ કીસી શિઆઉલ મઝહબ સહ ઉનહી તકલીદ વાજબ નહીં રહી.

પરતું લખાણ મીં કાખાએ વાંચવા પછી,
જાણવા પછી અને પોતાનાં પુસ્તકમાં છાપવા
પછી પણ તેમાંની હકીકતથી વાકેફ થયા હોતે
તો, અથવા જો તેમાં રહેજ ખી અક્કલનો છાંટો
હોતે તો ઇસમાઈલી મઝહબની દુઆ (બંદગી)

માટે નકામું ચીચડ સાંધતાં શરમાતે અને નાં આગાખાન
ને ખુદનો અવતાર માનનારાઓ ઇસલામી નથી, એમ અર્ધ-
દગ્ધ લખી પોતાનું ડહાપણ ડોળતે નહીં.

અમોને દહેશત છે કે, આ સીધો અને વહેવારીકપણે
ઉભરતી લાગણીથી કડકપણે પણ ખરો જવાબ મુધ્યાઓથીજ
આપેતો છે, પણ મીં કાખાની માફક અર્ધ સત્તાવાર અને
વિરોધની દલીલો ઊપર મદારવાળો નથી; મીં કાખા વકીલ
પત્રનાં એડીટરના ઉમદા મુસ્તનદ અને ઇસ્લામની બહેતરીના
અકાયદોની હદમાં ફતવાને ખોટો ઠરાવેલ છે, તે ખુલાસો
ન સમજ્યા તો પછી અમારી હક દલીલો અસ્નાશરી મુઝતેહદો
અને શેખુલ ઇસલામોથી વધુ દોઢ ડાહ્યાપણામાં ગુમાનમંદ

નકામા થઇ પડે, તેમાં નવું લાગશે નહીં; અને અમારું કુરચ્ચાન શરીરથી જે શરચ્ચાત મુજબ કહેવું છે તે મુજબ મીં કાપા તમે પરહેઝગાર નહીં હોવાથી તમને હિદાયત થશે નહીં, અને પરહેઝગારીપણું (એહલેએત) ઝમાનાના ઇમામની મોહખત સિવાય શ્રેષ્ઠ નથી, કે જે માટે, તમારા જીગરમાં જગા નથી, તમારા ભેજમાં સમાવેશ થાય એમ લાગતું નથી, તે પછી રખે અમારી સમજવટ જે તમારા ગુમાનમાં તણાઇ રહેતાં અર્ધદુઃખ ખોળએને ઉપયોગો થાય તે પણ ગનીમત.

મીં કાપા, જરા સમજે, શેખુલ ઇસલામથી ચડીઆતો દાવો કરવામાં સુન્નત જમાએતના કાખેલ એતેકાદનાં ખીરાધરોની લાગણીનો ખ્યાલ કરો, આંચકો ખાઓ ઇસ્નાશરીએના મુઝતેહ દોથી હરીફાઈ કરવામાં અને તેમ કરતાં “હાજી નાજી” ના તમારા માટે એ ઇમાનના ફતવાનો ખ્યાલ કરો; મીં કાપા તમારી આવી આવી પુગીને વાતો કરવાની ટેવમાં સુંદરતા લાગતી હોય તે તે ઇમાનની ખરાખી છે; ખીજને તારવા જતાં તમે ખુડી મરશો, અને એહલે એતના વિરુદ્ધ ફાંકો રાખનાર એજ ફેજે પોચ્યા છે. જગે સરીનમાં હું અલી વિરુદ્ધ

તમારા જેવાજ એહલેખેતના દોસ્તોના વીચારથી લડવા પછી ફતવો આપી ખારેજ થયા છે. ઇમામ હુશેન વિરુદ્ધ યઝીદની ફેવરમાં ફતવો આપનારાઓનાં કાળાં મહોડાં હજી મટયાં નથી; ત્યાં વળી એજ ઇમામની સીધી નસલે ઉતરી આવનાર અને ઇમામુલ વક્તનો દાવો કરનાર અમારા નાં આગાખાનના વિરોધી, અને ખીજા જેખમી આસામીઓએ મેળવેલા ફતવાને પ્રસિધ્ધ આપી, દીન અને દુનિયામાં શામાટે એહલેખેતના દુશ્મન થાઓ છે. અને ઇસ્લામનો ઉંચો ફરજને જે હકીકતી ઇસલામનાં મહાન સિધ્ધાંતોનો, પીરસધરદીન જેવા માનવંત કે જેઓએ આપણાં બાપદાદાઓને સમગ્તવી મૂર્તિપૂજા મૂકાવી ખુદાના તુરની પરેસ્તીશ મહાન સિધ્ધાંતોથી શીખવી, તેમના સત્ય બોધનો પોતાની ટુંક ખુદ્દિ, અને નાદાનીઅતથી તોલ કરી પોતાની હલકાર્થ સાબેત કરો છે.

વકીલ પત્રના એડીટરના છેલ્લા ઉતારા સાથે તમોએ ઇસમાઇલી મઝહબ માટે જે જે નાતરસ વિચારો બતાવ્યા છે, અને ઇસલામના ફાંટામાં તમારી ઇમાનદારીનો અર્થ, મરજી મુજબ ઉઠાવવા પહેલાં જુઓ, એક દાનેશમંદ સુન્ની બોરાહર

(વકીલ પત્રનો એડીટર) જે ઇસમાઇલી મઝહબને કેટલો ઇનસાફ આપવાની ફરજ સમજે છે? અફસોસ તમે એક પીરસદર-દીને ઓધેલ જોગ વંશમાં જન્મેલા છતાં તમારા ઇસમાઇલી મઝહબ માટેના હલકા વિચારને, અફસોસ તમારી ઇસ્નાશરી વલણની વહેમી ઇમાનદારીને, હેફ ! તમારી દુઆને નિમાઝ તરીકે નહીં સ્વીકારવાની લાહેરીને. જુઓતો ખરા ! વકીલપત્રના એડીટર સાહેબ ખુદ વગર પક્ષપાતે ઇસમાઇલી દુઆને નિમાઝ તરીકે ઓળખાવે છે ! ઇસમાઇલી તરીકાની માન્યતા માટેની ત્વારીખી મુસલમાનોની ભલી લાગણીના યાદીનો વિચાર કરો, ઇસમાઇલીઓની ખુદાના અવતારના કાયદાની શૈલીને સમજો.

અલખત ! જે ખાખતમાં વકીલ પત્રના એડીટર સાહેબને વાજખી લાગ્યું છે ત્યાં, એટલે ઇસમાઇલીઓ પોતાના પેશવાને (ઇમામને) ખુદાનો અવતાર માને છે, તે માની જતાં તેણે સખત એતેરાઝ વાળી જણાવી છે, પણ તે ખોટી છે એમ કહ્યું નથી ; તેમજ સર આગાખાન બહાદુરને પોતાની ઇમામત, હકીકતની કસોટી પર લાવવા દુરઆનને આગળ લાવવા ભલામણ કરી છે, અને તે એક ઇસલામી તરીકે, સાચા ઇમાનદાર

તરીકે, હોશમંદ તરીકે, તથા દાના તરીકે જણાવેલી વ્યાખ્યા અમોને અમારા ખરા અંતઃકરણમાં ઉત્તમ માન ઉત્પન્ન કરે છે ; ત્યારે તમારા જેવા માટે ધિક્કારની લાગણી એટલા માટે ઉભી કરે છે કે તર્કીના શેખુલ ઇસલામ અને ઇસ્નાશરી મુઝતેહદોથી વધુ ડાહ્યા બનવાનો આમો પેહેરવાની ઉલટ ધરાવનારને પોતાની ઇમાનદારી ક્યાં તણાઈ જાય છે તેની પણ શુદ્ધ નથી.

વકીલ પત્રના એડીટર સાહેબના દાનાઈના છેલ્લા પેરેઆફના શબ્દો મીં કાખા, ફરી વાંચો અને તમારી ખોળ પંથદર્પણની પુકેના ભાગો વિષે વિચાર કરો અને તમોએ ફસાદનો ઝંડો ઉંચકવા માટે રોઝહશરની જવાબદારીથી ડરો, પણ મીં કાખા તમો તમારા બેધડક જુદાણા ભર્યાં લખાણોથી રોઝહશરનો ઇતકાદ ધરાવતા હો, અથવા તેવીજ જવાબદારીથી બહીતાહો, એવું અમોને લાગતું નથી. કારણ કે તમો શેખુલ ઇસલામ અને મુઝતેહદોના ઉસ્તાદ બનવાનો દાવો બતાવો છો એટલે કાંતો એ હિસાબે તમો આઝાદ લાગો છો; અને કાંતો તમોને રોઝહશર અને મુસલમાની અકાયદોના બજવી લાવનારને મળવાના બદલા માટે કશું માનતા નહીં હો, તોપણ

વાંચો રખે ખુદા હિદાયત કરે, અને આવી રીતની મુસલમાની દેખાડનાર ઇમાનદારી બતાવવાનું મુરદારપણું મુકો.

વકીલ પત્રના છેલા પેરેચાફના શબ્દો નીચે મુજબ છે.

“ મુસલમાનોમે તફરીક પેદા કરનેકે લીએ યે ફતવા આજ ”
 “ ફલ આમ તોર પર તફસીમ કીઆ ગરહા હએ, લેકીન ”
 “ હોશમંદ મુસલમાનકો હસપર હલ્તેક્તા કરનેકી ઝરત ”
 “ નહીં હએ.”

મી૦ કાબા, ઉપલાં વાક્ય પછી તમારું પાને (૫૦) વું લખાણુ વાંચો અને શરમાઓ !

“ જો હાલની દુઆને ઇસમાઈલી દીનની મુખ્ય બંદગી ”
 “ નિમાઝ જેમ ગણુવામાં આવે તો તેવી બાબદ (ઇસલામથી ”
 “ ખીલાફ) હોવાને લીધે ઇસલામના સધળા સુન્ની તથા શિયા ”
 “ ઉત્તમાઓં તે માટે કુફર પણાનો ફતવો આપવાને તૈયાર છે. ”
 “ અને દુઆ માટે તેવા ફતવા તુર્કીના શેખુત્ત ઇસલામ તથા ”
 “ શિયા મુઝતહેદો તરફથી આપવામાં પણ આવ્યા છે.”

ઉપરનાં લખાણમાં, તમારું બહેકી ગએલું ભેજું અને મુરદાર પણું સિધ્ધ કરે છે; કારણ કે દુઆને નિમાઝ ગણવી તે ઇસલામથી ખિલાફ હોવાનું જણાવે છે, અને શિઆને સુન્ની મુઝતેહદો માટે તમે એડાળ નામ ધરાવનાર હોવા છતાં રીમાર્ક દર્શાવે છે ! મીં કાબા આવાં તુમાખી પણાં પછી, પાછું પાને ૬૧) નો પેરેઆફ જે અગાઉ આપી ગયા, તેમાં પોતે લખે છે કે,

“ જે તેઓ મને આગાખાની ટોળાના અકાયદ સંબંધે ”
 “ પુછતે તો હું એમજ જણાવતે, કે તેમનાં ધર્મના પૂસ્તકોમાં ”
 “ સઘળા અકાયદો તથા માન્યતા ઇસલામ પ્રમાણેનાજ છે.”

એનો અર્થ શું ? તમારા ઘડા વગરના લખાણના એધડકપણાથી તમે ધાર્મિક લખાણ લખવાને કોઈ જાતની લાયકી ધરાવતા નથી; અને આટલું તો ખાસ તમારા જીગરમાં કોતરી રાખજો કે ઇસમાઇલી મઝહબ જે હકીકતી ઇસલામ છે, તેના વિષે તમારું ડંકાણુ, યુઠૂ અને પરદેશી આસ્તાવાળા અથવા પુદાની મસલેહતના ઘોકામાં વાજ્યાતને ભૂલી જનારા કોઈ ઇસ્નાશરી, કાફીઆવાડના ખોજ આગળ કદાચ ઉપયોગી નિવડે; પરંતુ પ્રથમ

ઇસલામના શુધ્ધ સિદ્ધાંતો અને રહસ્યોથી ભરપુર ઇસ્માઇલી શીરકા માટે તમારું લખાણ સલામતી ભરેલું નથી..

ફતવો નહીં પ્રસિધ્ધ કરવા વકીલ પત્રના એડીટરની દાનાઇ પછી તેને વધુ પ્રસિધ્ધ કરવાની નાદાની તમારી આંખોનો કમળો સ્પષ્ટ કરે છે; અને અજબ થવા જેવું છે કે ઇસલામીનો દાવો કરનારા એહલે તસન્નુન જમાઅતના તરફથી વકીલ પત્રના એડીટરના લખાણ ઉપર ઇતિખાર રાખી, અને તેને વાજબી રીતે સમજ્યા પછી કાંઇપણ ચુંનોચરા થતી બંદ રહી છે; અને ઇસલામની બેહેતરી માટે તથા ઇમાનદારીના મુખ્ય ચિન્હ તરીકે તે સિક્ત ધરાવે છે; ત્યારે તે નહીં સાંખી શકનાર તરીકે તથા તમોને મળેલી ઉદ્ધતપણાંની ધાર્મિક અર્ધદગ્ધ અને ઇસલામને તુકશાન પહોંચાડનારી તાલીમના ભોગે, તમોએ પોતાનીજ કમહેસીયતપણાંની ઓખાદ દેખાડી છે. ઇસલામને ખુલ્લું દરજ્જે પહોંચતાં જે તુકશાન પહોંચાડ્યું હોય, તે તે શિયા અસ્નાશરીઓની તાસુબ ભરેલી વજ્રણને આભારી છે, એમ અલીગઢના પ્રીન્સીપલ સર સૈયદ એહમદના મિત્ર મૈલવી મેહેદીઅલી કે જેવું નામ તથા ઇસલા-

મની સેવા સોનેરી અક્ષરે હિંદના ઇસલામીઓની તવારીખોમાં નોંધાઈ ચુકી છે, તેના કહેવાને બરોબર બંદ બેસ્તુ આવે છે. અને તેવી બાબત મીં કાબા તમોએ તમારી આપખુદીથી લખી જતાં ઇસ્નાશરી ખોળ ભાઈઓના દાના અને લાયક આગેવાનોને જાહેરમાં વગોવવાનું કારણ તમો બન્યા છો, અને ઇસ્નાશરી ખોળ આગેવાનોમાં તમો અનેકવાર હડધુત થયા છો, રખે તેનો બદલો વળતા હો તો નવાઈ નહીં.

આ જવાબની અંતે મીં કાબા, ઇસમાઇલી શીરકા માટેની મુરદાર હિમાયત તરફ તિસ્કાર અમોએ બતાવ્યા પછી, તમો જે નાં આગાખાનના અજ્ઞાન મુરીદો ઓળખાવો છો કે, “જેઓ નાં આગાખાનને ખુદા કહે છે.” તેના વિષે મને ખુલાસો કરવાની અગત એટલા માટે જોઉ છું કે, ઇમામ એ ખુદાનું નુર કહેવાય છે અને હાલના નાં આગાખાનને ખુદાના નુર તરીકે દરેક માન આપી વર્તે છે. તેમાં તમો નાં આગાખાનને ચતુર પૂરપ તરીકે ઓળખનારને કદાચ બહુજ ખરાબ લાગતું હશે; પરંતુ પ્રથમ સવાલ એ છે, કે તમો વિગતમાં ઉતરવાને તથા સમજવાને લાયક નથી, એમ તમારા ચુકતે

લખાણો પરથી સમજાય છે; કારણ કે શેષ સાદી કહે છે તે મુજબ—“એ ઇદિમ ખુદારા ન શનાખત” અર્થ “ઇલમ વગર ખુદાને ઓળખી શકાતો નથી.” ત્યારે એમાં વિચારવા જેવું એ છે કે, જે “લા ઇલાહા ઇલિલાહ” એટલે “બીજો કોઈ ખુદા નથી મગર ખુદા એક છે” એ શરીર્યતમાં સમજાવેલા ખુદાની પએજાનતના સવાલ પછી પણ શેષ સાદીના શબ્દો કંઈક વધુ આગળ વધવા અને ઇલમ મેળવવા કહે છે તે શું? એ બાબતનો કદિ વિચાર પણ કર્યો નહીં હોય. કદાચ એજ શરીર્યતી કાનુનોમાંના સિક્કાતે સાબુતિયા અને તોહીદ માટે વાંચ્યું હશે અને તેને પૂર્ણ માનતા હશે, તોપણ તમોને ભલામણ કરવામાં આવે છે, કે ઇસલામમાં એકલી શરીર્યત નથી; પરંતુ તરીકત, હકીકત અને મઆરેફત એવા કમવાર બીજા ત્રણ દરજ્જા છે, જે કેહેવાના નહીં પણ સમજવાના છે, કે જેના માટે તમારે પ્રથમ સુરી મુરશેદ કરવાની જરૂર છે. કારણ કે નાઠ આગાખાન જેવા એહલે ખૈત રસુલ અને ઇમામુલ વકતને ચતુર પૂરૂપ ગણો છો; એટલે તેમના ફરમાન માટે તમો કમખાવાળી આંખોથી જોશો, તોપણ ટુંકમાં તમો કુરઆનમાં ફરમાવેલા

“યહુદી આલેમો મીસાલ ભાર ઉચકનાર ગવેડા જેવા હોતે, તોપણ ઠીક થાત.”

પહેલું તમો માત્ર મહોડેથી મોટી મોટી વાતો કરી તમારું આમાલનામું કાળું કરવા ઉપર મંડ્યા છો, એટલે અમારા આ સુચનાના બોલો વાંચતાં વાંચતાં મનમાં તરતજ કહી દેતા હશે, કે હુંતો શરીરચત, તરીકત, હકીકત, માઅરેકત, ઉપરાંત આલમે લાહુત અને મલકુતથી પણ વાકેફ છું. ખુદાએ દુનીઆ બનાવતી વખતે જે તમારી સલાહ લીધી હોત તો જરૂર જરૂર ઇસમાઇલી ખોળને પેદા કરવાની સલાહ તમો આપતે નહીં અને માત્ર ઇસ્નાશરી ખોળજ આ દુનીઆમાં સર્વથી ડાહ્યા અને શીલસુફ કેહેવાતે, અને જરૂર જરૂર ખુદાતઆલા તમારા કહેવા મુજબ તેમજ કરતે! અહિઝ ખિલ્લાહ! મીં કાખા, આ તમારી શેખીનું લંબાવેલું ચિત્ર, મિત્ર તરીકે તમારા સાંબે દોર્યું છે; અને જે તેમ તમારી ઇચ્છા ન હોય, તો ખુદા ખાતર તમારા પેજ ૬૧) નાં પેરેઆફ માંની તમારી “પ્રખળ ઇચ્છા”ને ઇખલીશના વાંચણુ માટે ઇસલામની બેહેતરી ચાહનાર તરીકે ખુદામાં દાખલ કરી છે, તે અલાહેદા ઇસકેતરામાં ઢાંકી મુકળે.

શરીર્યત, તરીકત, હકીકત, અને મચ્ચારેક્રત, એ જ્ઞેમ સડાસટ કહી જવાય છે, તેવાંજ ક્રમવાર સમજવાં મુશકેલ છે; અને તેમાં મુળ વાંધો એ છે, કે જ્ઞેમ નાળીએરનાં છાલાંને કાયલી કાઠી દુર ફેંક્યા પછીજ અંદરનું તત્વ મેળવી શકાય છે, તેવીજ રીતે શરીર્યત, અને તરીકતના, દરજ્જા પસાર કર્યા પછી તેમાંથી હકીકતનું તત્વ હાંસલ થાય છે. ત્યારે વિચાર કરો તમારી દલીલો માટે કે તે કયા દરજ્જાની અને કેવી રીતની નકામી છે, તે એટલાજ માટે કે તમે છાલાં સુધાંનાં નાળીએરને જ્ઞે કે નાળીએર નાળીએર કરી પુકાર કરો છો, પરંતુ મતલબ ઉપર આવવા માટે જ્ઞે ગરજ હોય, દરકાર હોય, તોજ તેના ઉપરનાં છાલાં અને કાયલીને સંભાળીને દુર કરો. જ્ઞેથી અંદરના તત્વને ખલલ ન આવે; જ્ઞે તેમાં પણ થાપ ખાધી, તો માથાકુટ મફતમાં થશે. “અલામનીત-તખધલ-હોદા.”

◆◆◆◆◆
◆ સમાપ્ત. ◆
◆◆◆◆◆

હય બહારે આગ દુનિયા ચંદરોઝની-રાહ.

હું દિવાનો મસ્ત અલી નાં તુરનો,
 જલ્લો જોયો આજ કોહો તુરનો,
 કાન નાં પડદા અચાનક કાટતાં,
 અનલહુક સુર સાંભળ્યો મનસુર નો,
 ઇશકે વહેદત નાં નિશા માં મસ્ત થઇ,
 દાર હાફેઝ નો પીધો અંગુર નો,
 જાંમ પીધો મોતનો અમૃત ગણી,
 ખેલ જાણ્યો જગત ક્ષણ ભંગુર નો,
 મંદિરો ને મસજીદો નો મોહ ગ્યો,
 મર્મ જાણ્યો અપ્સરા ને હુરનો,
 મઝહબી ઝઘડા નો બોળો ફેંકતાં,
 નજદીક થયો રસ્તો હતો જે હુરનો,
 રાહ શરીયત હદ વટાવી બે ધડક,
 જોઈ હકીકત માં તજલ્લો તુરનો,
 “લાઇલાહ” માંહે ઇલિલ્લા “અલી”,
 હા! પઢ્યો હું એ સખક મજકુરનો,
 આદિ ને વળી અંત માંહી એ અનંત,
 અલખ માં લખ નો ઝલક એ તુરનો,
 તે અલી તું તુર સત્ત “સુલતાનશાહ”
 સાર એ “વરતેજી” સુરે તુરનો.

છપાય છે, નવેમ્બરમાં બહાર પડશે.

આફતાબે-હકીકત.

(યાને) આર્ય સમાજ પં. રાધાકૃષ્ણે પૂછેલા બ્રહ્મતા

ભરેલા (૨૫) સવાલોના ઇસમાઈલી સ્પષ્ટ જવાબો.

લખનાર—E. J. વતેજી

પ્રગટ કરનાર J. H. Co.

સિંધી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ મુંબઈ નં. ૯.

તૈયાર છે મંગાવો.

આલમોતનો ચોધો યાને હસનખીન સખ્યાહ.

નામ નોંધાવો છપાય છે, થોડા વખતમાં બહાર પડશે.

ખોજખોજને હિંદુમાં લેખવી નાંખનારાનો ભોપાળો

અને ખુદલી ચીઠીનો જવાબ.

લખનાર, } ઠેકાણું, કુરખાનઅલી જીવરાજ.
એ. જી. ચુનારા } આગાખાન ચાલ, જેલરોડ, મુંબઈ ૯

ઇસમાઈલી સતપંથ પ્રકાશ (માસીક.)

નામ નોંધાવો, દિવાળીને દિવસે બહાર પડશે.

ધી સિંધી પ્રેસ—પાલખી મોહલા મુંબઈ નં. ૯ .

